உ

சிவமயம்.

தில்லையாளி ஸ்தலபுராணம்.

இஃது

பறங்கிப்பேட்டை

ஸ்ரீ அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கர்களாகிய

தில்லையாளி

ஸ்ரீ நா. தப்பிரப்பசெட்டியார் அவர்களாலும்

ஸ்ரீ தெ. வேதியப்பிள்ளையவர்களாலும்

ஷை யூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

வீ. சாந்தப்பிள்ளையவர்கள்

பொருளுதவியால்

காரைக்கால்,

சென்ற். ஜோஸெப்ஸ் பிரசில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

பொருளுதவி செய்தார் சிறப்பு.

:0:

சீர்பூத்த விண்ணவரு மண்ணவருந் தினம்பரவுந்
தில்லை யாளி
பார்பூத்த புராணமதை யச்சியற்றப் பொருளுதவிப்
பண்புற் றானல்
கார்பூத்த காராளர் குலத்துதித்துச் சிவனடியார்
நயக்க மாகக்
கார்பூத்த கரதலத்து மேதக்கோன் சாந்தப்பக்
கனவான் மாதோ.

தில்லையாளிக்குத் தமிழில் இரண்டு புராணமுள. இம்முதற் புராணம் வடமொழியினின்று மொழி பெயர்த்தது. மற்றொன்று இளங்கார முனிவர் சரித்திர முதலடங்கியது சேந்தன்குடி ஸ்ரீ நடராஜகவிராஜர் இயற்றியது. விரைவி லதனையு மிப்புத்தகம் விற்ற தொகையைக்கொண்டு வெளியிடுவோம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லையாளிஸ்தலபுராணம்

கடவுள்வாழ்த்து.

காப்பு.

நல்ல செல்வமெய்ஞ் ஞானம் புகழ்...
தில்லை யாளிச் சிவனகந்தை தென்சொலாற்
சொல்ல விக்கிரம சோழ விநாயகன
வல்ல பாதம வணங்கி வழுத்துவாம்,

சரணுகதரக்ஷகர்.

மாமேவு பரஞ்சோதி சச்சிதா னந்தநிரா மயமுல் லாசச்,
தேமேவு வேதாந்தந் தெளிவுவியா பகனகருணை நிகழ மூர்த்தி,
காமேவு திருத்தில்லை யாளியரன் சார்ந்தாரைக் காத்த நாதன்,
பூமேவு பாதமலா போதமலர் புனைந்துதினம புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

பெரியநாயகியார்.

மருமருவு மலர்க்கொடியை வேதமுடி விளங்குசுடர் மணி
யை ஞானப, பொருணசவு செழுங்கருவைப் புவனமெலா மீன்ற
பசுமபூவை மாலை, யருணயன பூரணியை யாரணியைத் திருத்
தில்லை யாளி வாழ்வை, யிருநிலமவா னகமயனமால புகழ்பெரிய
நாயகியை யிறைஞ்சி வாழ்வாம. (௨)

நடராசர்.

ஞானமொரு திருவுருவாப் பரமசுகந் திருமுடியாய் நவிலு
ஞ் சத்தி, யானமொரு மூவகைய மலாவிழியா யருள்சிறந்த வங்
கையாகி, யானொன்று நவிருமிடந் திருவடியாய் நிறைந்தவுயி
ரவைக்கு ஞான, தானநடம புரிதருந்தென் றில்லைவன நடராசர்
சரணம் போற்றி. (௩)

வேறு. தக்ஷிணாமூர்த்தி.

பின்ன மறைப்பை யடிப்படுத்திப் போதத் துகளை யகட்டட
க்கி, யென்னைப் பரமசுகமுடிமே லிருத்தி யருளுந் தனதுசத்தி,
தன்னை வதனத் தமைத்தருளித் தடங்கா ளிரண்டுந் தானாகி,
மூன்று மொலியாள் மருவுகுரு மூர்த்தி கீர்த்தி வழுத்துதுமே, ()

வேறு. வீரபத்திரர்.

தருணவெயில் புரிமுடிக ளாயிரமீ ராயிரமாந் தடம்பொற்
றோள்கள், திருவாதன் சேர் நேத்திரமூ வாயிரமவெண் பிறையெயி
று செய்ய மேனிய, பெருமிதமா மரிபிரம ரெண்ணிலசிர மாலைக
ளும் பிறங்க வென்றும, மருவுபுகழ் செயம்படைத்த வருள்வீர
பத்திரர்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௫)

விநாயகர்.

ஒருகலையம் புலிமருவுஞ் சடைக்காட்டெம் மானிம
கவீன்ற, பொருவிலபெருந் தவங்கள்முயல பிடிகாணப்ப
கப் பொதுவி லாடும், பெருமிதயஞ் சானனனசிர பெறுநதல
யாளிபரவ பெற்ற ஞானம, வருமதவா ரணன்கருணை பூரணகா
ரணனபாதம் வணங்கி வாழ்வாம். (௬)

சுப்பிரமணியர்.

அஞ்சுதலை யமரருறு தன்சுதலை யானருளு மயிலோன் சூர
ன், விஞ்சியெழு தலைநாலு தலையாகத் துதுரைத்த வீரன் மூன
ஞான், தஞ்சமெனும பத்தருக்கே யாறுதலை யாயாறு தலைசேர்
கோமான், செஞ்சரண தாமரையை யொருதலையாய்ப பணிதலை
யே செய்கு வோமே. (௭)

வேறு. சரச்சுவதி.

ஆக்குசொற் சுவைமண மனைத்தும வீசவுந்
தேக்குநற் பொருட்சுவைத தேன்று ளிக்கவும்
பாகமைப் பாரதி பாத தாமரை
வாகினு மனத்தினு மலர்க தென்றுமே. (௮)

ஆளுடையபிள்ளையார்.

அள்ளிக்கொண வரிலையமுத கமமை தந்தபொன்
வள்ளமுணா பாலறு மதுர வாய்மொழிப்
பிள்ளைசெஞ் சரணனை பிரச மாமல
ருள்ளப்பைந் தடத்திடை மலர வுன்னுவாம். (௯)

ஆளுடையவரசுகள்.

பூவினு நலம்பெறு பொலிவு மெல்லிதப்
பாவினு மினிமையும பரிவுங் காணுறச்
சேவியல பரமனை யேத்துஞ் செமமொழி
நாவினுக் கரசனை நயந்து போற்றுவாம். (௧0)

ஆளுடையநம்பிகள்.

வேதனு முவணனு மெலியக் காரிருட்
பாதிரா வெய்பிரான் பாத தாமரை

தூதினிற் படாவுந் தொழும்பு கொள்ளவு
மோதலிற் சிறந்தசுந் தரனை யுன்னுவாம. (கக)

வேறு. ஆளுடையவடிகள்.

நாய னடிமை யுவந்துசிவ ஞான போதம் விரித்துரைக்கத்
தூய வுடலு மாருயிருஞ் சூழும் பொருளு மவறகளித்து
வாயி னின்தாய் மனத்துறு மதுரத் திருவா சகதேனைப்
பாய வுலக மிசைப பொழியுந தமிழ்மா முகிலைப் பரவுவாம். (கஉ)

வேறு. திருத்தொண்டர்கள்.

மெய்திரு நீற்றுக் காக்கி விழிசிவன் வடிவுக் காக்கிக்
கைசிவ பூசைக் காக்கிக் கருத்துமெய்ச் சிவத்துக் காக்கிச்
செய்யவாய் புகழுக் காக்கிச் செவிசிவ கேள்விக் காக்கித்
துய்யரா ஞானத தொண்டர் துணையடி தொழுவாம யாமே.(கங)

வேறு, அவையடக்கம.

வனசு நூலின் மழைமத வாரணந்
தனைய டங்கப பிணித்திடுந் தன்மையா
மனகரீச ரளவில பெருமபுகழ்ப்
புனையுங் காதையென் புன்சொலிற் சேர்ப்பதே. (கச)

மருக்கொ ழூக்குதண் மலவிகை முலலைபோ
லெருக்குஞ் சூடி மிறையவர் நூல்வலலோர்
பொருக்த மாகப் புகன்றிடு பாடல்போற்
றிருதத மிலலவென செய்யுளிற் சேர்பபதே. (கரு)

புராணவரலாறு.

சால மாசினி சந்தனங் குங்கும
மால சோக மடமபு கடம்புவெட்
பாலை தாதகி பாதிரி கூவிள
மேலம வஞ்சி யிலஞ்சி யுதும்பரம. (க)

தாது மாதளை சண்பகம் பஞ்சரம்
போதி கோங்கு புரசுபுன் னாகமவேய்
சூதம வாழை சுரபுனனை பூகதஞ்
சாதி வன்னி தமாலம் நாரதமே. (உ)

முலலை மவ்வல் முளரி குவலய
மலலி கையிரு வாட்சிநீ லோற்பலங்
கல்ல காரங் குமுதங் கயிரவ
மலல பிச்சி நறுஞ்சிறு சண்பகம். (ங)

இனைய பூந்தரு யாவுங் கொடிகளு

கனையும் போது கனையு மதுக்களுங்
கனியும் பிஞ்சும்வண் காயுந் தளிர்களுந்
தினமு நல்குஞ் செழும்பரு வந்தொறும். (௪)

மானி னோடு மருவும் புலியினம்
யானை தன்னோ டினைந்து மடங்கலக
மேன மின்றி மெய்யெயி யுமரவமுந்
தான மெங்குந் தபவின் மருவுமே. (௫)

தவங்கள் செய்யுஞ் சதுரர் குழாங்களும்
பவங்கள் மாற்றிய பத்த ரினங்களுஞ்
சிவம்பொ ருந்திய சிந்தையர் கூட்டமு
முவந்த சித்தர்கொ ளுத்தமர் சங்கமும். (௬)

சரியை செய்யுந் தபோதன ரீட்டமுங்
கிரியை செய்து கிளர்வோர் தொகுதியு
முரிய யோகி னுறைவோர் கணங்களு
மரிய ஞான மணைந்தோ ரவைகளும். (௭)

எங்கு மெங்கு மிலங்கு நலத்தது
துங்க மான துறவுக் குறைவிட
மங்கண் வானத மரர் துதிப்பது
தங்கு மீசன் றருமம் வளர்ப்பது. (௮)

குலவு மாயன்வை குந்தமு மிந்திர
னிலவு சொர்க்கமு நீதியின் வேதியன்
மலைவி லாதம னோவதி யுந்தின
மிலகு கீர்த்தி யெடுத்துரைக் கின்றது. (௯)

இந்த மேன்மைபெ நாளு மிசைந்துசிர்
நந்து றுத நயிமிச மாவனா
மந்த கலவனத் தபயிகை பாகனைச்
சிந்தை செய்யுஞ் செழுந்தவ ரெண்ணிலார். (௧௦)

அலைகு லாவு மருங்கடல வற்றினு
மலைகு லைந்து மகிதலம் வீழினு
நிலைந டுங்கி நெடியபில மெய்தினுஞ்
சிலைவி லான்பதஞ் சிந்தை மறந்திடார். (௧௧)

தொக்கு வேள்வி தொடங்கி முடித்தபின்
மிக்க தண்புன லாடி விருப்பொடு
தக்க செய்கட னாற்றிச் சகலரும
புக்கி ருப்பப் புராணிகன் சூதனும். (௧௨)

எய்தி னானங் கிருந்த விருந்தவர்

செய்தி கேட்டெதிர் சென்று சிவகதை
மெய்த ழைத்த விரத சாதனா
முய்தல் வேண்டி யுவந்து திருவுளம். (௧௩)

இங்கு வந்தனை யென்றவர் வந்தனை
தங்கு மாசெய்து சார்பன்ன சாலையின்
மங்க ளத்த வருக வருகென
வங்கண் மாதவர் தாங்கொண் டணைந்தனர். (௧௪)

ஆத னத்தி விருத்தி யருக்கிய
மீதல் செய்து முகம னியம்பியே
போத மாதவா வெள்ளிப் பொருப்பினைச்
சோதி யாதவர் சூழ்வது போலயல். (௧௫)

இருந்து கூறுவ ரெந்தைநின் வாய்மலர்
பொருந்து கின்ற சிவகதைப் புத்தமு
தருந்த வெஞ்செவி யாசையின் மிக்கன
வருந்த விலபிர மாண்ட புராணமுன். (௧௬)

செப்பு போதுதென் றில்லை வனக்கதை
யொப்பி லாததென் றேதினை யக்கதை
யிப்ப கற்க ணியம்புக யாமுயத்
தப்பி லாதத போதனர் செல்வமே. (௧௭)

என்னச் சூத னிருகண் முகிழ்த்தரன்
றன்னை யோர்ந்தித் தலத்தின் மகிமையை
யுன்னி யுன்னி யுடலம் புளகெழ
மின்னு கண்கள் விழித்திஃ தோதுவான் (௧௮)

ஆதி காலத் தருணந்தி யிக்கதை
சாது வான சனற்குமா ரம்முனிக்
கோத வம்முனி யுத்தம னென்குரு
வேதங் கடைவற் கோதவம பேலையோன். (௧௯)

எனக்குக் கூறின னிக்கதை புண்ணியந்
தனைத்த னக்கதைத் தனிவரு மினபினை
முனைப்பின் முத்தியை நலகிடு முன்வினை
யனைத்து மாறறும பவமு மகற்றுமே. (௨௦)

எண்ண மிட்ட வெவையுங் கொடுத்திடும்
வண்ண மாக்கதை மாதவர் கேட்கவென்
றண்ணல் சூத னருளின னம்முறை
வண்ண மெய்த்தமிழ்ப் பாடலின் வாழ்த்துகேன். (௨௧)

வேறு.

பன்னுபுகழ்த் தில்லைவனம் நரசிங்கம் வீரபத்ரர் பகர்மால் பூசை, பொனனிமய வுமைபூசை தீர்த்தமே திட்களங்கன் புராண மேன்மை, யெனனவருஞ் சருக்கங்க ளெட்டினு லத்தலத்தி னிய ல்பு சொலகேன், மனனுகலை யறிநதவாகள் பாவாணர் நகைபுரியு மரபு தோநதே. (உஉ)

க. தில்லைவனச் சருக்கம்.

வனசமா துறையுந் தக்கணத தில்லை வனத்தின்மான் மியம் வரை தமமிற், கனகமால் வரையும நதிகளிற் பெரிய கங்கையு மொளிகளின விளங்குந், தினகர ஞெளியும் போலவே சிறந்த திவ் விய மாக்கதை யதனை, யனகமா தவத்தீர் வினவுமி னென்ன வரு மபெருஞ் சூதனு மொழிவான். (க)

வாரிசூ ழுலகிற் சிவதல மனேக மன்னிய வவற்றருள் வடி வாம், காரிமையார் பாகன் மகிழ்தல மைந்தாம் நவின்றிடிற் சிதமப ரங் காசி, சீரிய கடலூர் காஞ்சிமா நகரந் தெக்கணத் தில்லைமா வனமே, யூரிவை யைநதிற் றெக்கணத் தில்லை வனமிகச் சிறந்ததா மூரைக்கின். (உ)

மேருவின் றென்பா லைம்பது கோடி விலாசமாஞ் சம்புத்தீ வதனிற், சாருமெய்ப் பரத கண்டமேற் கனகந் தரளமமெண டி ரைதரு பொன்னி, சேருமயோ சனையொன றடுதததென் கரையி ற் றிரைக்கடல் மேற்கரை தன்னி, லோருமா மறைக்காட் டுத்த ரத் தைந்து யோசனை யளவினில விளங்கும். (ங)

கலையெலா நிறைநது களங்கமொன் றில்லாக் கதிர்மதி கோடி யின் குழாம்போல், விலையிலா துபாந்த வொளிவளா தரளம விர விமே குவிநதவெண் குவைபோன், மலைவிலா பாத மலைவிலா தெண்ணு மாதவா திருநதிய வுளமபோற், றொலைவிலாக் கருணைத் தேசிக ருளுந் தூயமெய்ஞ் ஞானமா மதுபோல. (ச)

விளஙகிமே யுயர்ந்த கயிலைமா மலையின் விரவுபன் மணிகளுந் துலங்குற, துளங்கவில் கனக மணடப நடுவிற் சோதிசே ரரியணை மீதில், வளமபெறு முனிவர் பிரதம கணங்கள் வழிபட வெழிலு மை யிடப்பா, லுளங்களிக் திருப்ப சித்தியா னந்த வுருவியாக் கோடிசூ ரியர்போல். (ரு)

வீற்றினி திருக்குஞ் சங்கர னொருநாள் விமலையி னொடுவிளை யாட, லாற்றியே யிருக்கும் வேலையி னந்தி விமலனு ரனுமதியில் லாமற், போற்றுமிந திரனை விடுத்தன னென்றேன் புகுதலும் பரசி வன் பார்த்தே, யேற்றநம் மேவ விந்தியிங் கணைந்த வேதுவார் காவிரித் தென்பால. (சு)

தக்கண தில்லை வனமதா கென்னச் சபித்தலு மிந்திரன் பய ந்து, செக்கராங் கமலச் சேவடி யிணைமுன் றெணடெனப பணிந்து கை கூபபி, பக்கர வணிந்தாய் கருணைவா ருதியே யமலனே யறி விலா தெளியேன், புககவிப் பிழையைப் பொறுத்தருள் சிறியோர் புரிபிழை பொறுப்பரே பெரியோர். (எ)

என்றுவாய் புதைத்து வருந்தியே கிற்ப விறையவன் றிருவுள மிரங்கிக், களறிலீ வருந்தா தொழிகதென் றில்லைக் கானென வுறை திசில காலஞ், சென்றபி னுங்கு வந்தரு ணடனஞ் செய்குதுந் தரி சனஞ் செய்வா, யன்றுநின சாப மகலுமென றருள வவனவிடை பெற்றுளந் தெளிந்து. (அ)

அண்ணனிக் கிரகம் புரிதலா ருயிருக் கருளென வாகம மிய ம்பும், வணணமின் றறிந்தே னென றுதென் றிலலை வனமென விந் திர னிருந்தான், றிண்ணமா நந்தி தேவனைக் கயிலைச் சிவனெம தனுஞையில் லாம, னணணுமிந் திரனை விடுத்தலா லெவரு நயந்த கொள் ளிடநதி வடபால (௯)

உத்தர தில்லை வனமென வுறைதியுனையுறு சாபம்விட் டகல, வத்தல மிசைநாம் ஞானவம் பலத்தி னனந்தத் தாண்டவம் புரி வோஞ், சித்தமன் புருகத் தரிசனஞ் செய்தி நீருமிச் சாபமென் றியமபி, யத்தகு நடனஞ் செய்தவவ சாப மகற்றின னெங்கணு மகலான். (௧0)

திலலைமா வனமா யறிவுடைய பொன்னித் தென்கரை யிந்திர னிருபபச், சொலலுநா ளநேகஞ செயறபி னன்கு சுருதியுந் துதி செயும் பரமன், செலலுமா தவாக ளெண்ணிலகோ டியர்தந திக ழொளி யோருரு வாகி, வல்லதென் றிலலை வனத்தியல காப்பவா மாசிலாப பொறபொது வாக. (௧௧)

மாலயன் வணஙக மலாமகள் வாணி வாழ்வுபெற றனமென மகிழச், சீலமா தவத்து முனிவரர் யாருஞ் செயசெய வரகர வெ ன்னச், சாலவே பூத கணத்தர்துந துபிகள் தண்ணுமை முதலிய வியமபாக, கோலமா துமையாள் பார்த்தகங் குளிரக் குவலயம் பு கழ்படைத் தோங்க. (௧௨)

எழுதிசை யவரு மளவிலாப் பல்லாண் டிசைத்திட நாரதன் முதலோா, தொழுதிசை பாட வரமபைபா மருங்கு சூழவந் தெ ழிலயி ராணி, பழுதிலசை யாம லருளென வாழ்த்தப் பணிகிளர் சி றையளிக் குலத்தின, றெழுதிசை வலமென குழல்செறி முனி வர் தோகையர் மங்கல மேந்த. (௧௩)

துடியினிற் சிருட்டி யமைத்தகை திதிசெஞ் சுடர்விடு மங்கி யிலொடுக்கம, பழயிமைட யழுந்த முயலகன் முதுகிற் பதிதிடு

பாதமேற் றிரோத, மடியவர்க் கருளு முத்திநூக் கியதா ளஞ்செழுத் தவயவ மாக, விடியுமா கிசிபோ லிந்திரன் சாபம் விடியவே திருவுள மிரங்கி. (௧௪)

செஞ்சடை யாடப் பிறைநதி யாடத் திருச்செவி மணிக்குழை யாடக், கஞ்சவாண் முகத்திற் கவினிருந் தாடக் கருணைமுக் கண்ணினு மாட, வஞ்சன மிடற்றின் பாசொளி யாட வாரமா வி கையசைந் தாடக், குஞ்சித பாத மாடவா னந்தக் கூத்தனு ராடினார் கூத்து. (௧௫)

மழைமுகங் கண்ட பயிர்கள்போற் றொலையா மாநிதி பெறும் வறியவன்போற், றழைநிலா விரிக்கும் பூரண மதியந் தனைத்தினங் கண்டபாற் கடல்போல், விழைவுறு பருதி கண்டபங் கயம்போல் வியன்புயல் கண்டமா மயில்போற், பிழைசெயா குலங்க டவிர்த துள மகிழ்ந்து பேசரு மற்புதம் பொருந்தி. (௧௬)

ஆடிய நடன மமரர்கோ னோக்கி யகம்வெயில் வெண்ணெய்போ லுருகி, நீடிய விழிகள் பொழியுநீர்த் தாரை நெடுநிலஞ் சேதக மாக்க, வாடிய வுடலந் தடித்துமெய்ப் புளக மலிதருரோமாஞ்சலி முகிழ்ப்பப், பாடிய பரமா னந்தவா ருதியிற் படிந்தனன் சாபமு மகன்றான். (௧௭)

இருநில மிசைவீழ்ந் தெட்டுமைந் துறுப்பு மிசைந்திடப் பணிந்துகை கூப்பி, யருவமே யுருவே யருவுரு வடிவே யவையெலாங் கடந்தசிற் கனலே, குருபர கருணா கரபரா பரனே குணங்குறி கடந்தமெய்ப் பொருளே, திருமலா சடசித் தனைத்தையு நடத்து சித்ததென் றில்லைநா யகனே. (௧௮)

கண்டபூ தாதி நாதநா தாந்தங் கடந்ததோர் பெருவெளிக் கதிரே, யண்டமோ ரணுவாய் வரும்பெரு மையனே யணுவுமோர் பகிரண்ட மாகக், கொண்டநுண் ணியனே கடலொரு துளியாய்க் குறுகவே நிறையருட் பெருக்கே, விண்டுவே தியன்மே லுள்ளவர் துதிக்கும் விமலதென் றில்லைநா யகனே. (௧௯)

ஞானவா ரமுதே முற்றுணர் விளக்கே நவிலரு மதுரமெனு கனியே, மோனமா தவத்தோர் பருகு செந்தேனே முடிவிலா மாணிக்க மலையே, யானவே தாநதத் தருவிடை மலர்ந்த வணிமலர் மொய்த்தமா மணமே, மானமே யுயிரே யுயிரினுக் குயிரே வாததென் றில்லைநா யகனே. (௨0)

எனப்பல துதித்தே யருணட ராச னிணையடி பின்னரும் வணங்கி, மனத்துறு விருப்பாற் கிழக்கிலோர் தீர்த்தம் வரைந்து போலுள தாக்கி, யெனைத்துப கரண விதங்கொடு மகுட வாகமப்

படியருச் சித்தான், கனத்தபே ரருளாங் கண்ணுதல் மகிழ்ந்து கருதிய வரங்கள்கே ளென்ன. (உக)

அடியனேன் பிழையைப் பொறுத்தருள் புரிந்தா யங்கணு வின்னும்யான் மயங்கிக், கொடியதீ வினையிற் குறுகிடா துனது குரைகழற் பத்தியே வேண்டு, மடிவிலா நடஞ்செய் யித்தலந் தில்லை வனமெனப் பேர்பெற வேண்டும், நெடியவித் தலத்தில் வழிபடு மவர்க்கு நீயருள் புரியெனப் புகன்றான். (உஉ)

புகறலு மவ்வா றளித்திறை மறைந்தான் புரந்தரன் சுவர்க்க முற் றிருந்தான், றகவுறு பெற்றுமை யுருவெடுத் தனைய தவவடி வுடையமா தவத்தி, ரிகலிலா வந்தத் தலத்தின்மான் மியத்தை யியம்பிடின் முடிவுறா வெனினும், பகருது மியன்ற வாறென வதனைப் பண்புறு சூதனு மொழிவான். (உ௩)

தக்கண தில்லை வனமென வொருகாற் சாற்றினோர் தீவினை தவிர்ந்து, மிக்கநற் பொருளுங் கீர்த்தியுந் தயவு மேவியன் புறுமனை யவளு, மக்களு மவர்தம புதல்வரு மருவ வாழ்ந்திகத் தின்பமார்ந் திருந்து, தொக்கவா னவர்கள் துதிசெயக் கயிலை சோதிமால வரையின்வீற் றிருப்பார். (உச)

விரும்புமத் தலத்தை நினைத்தவ ரிதயம் விமலமா யருந்துயர் நீங்கி, வருந்துறுங் காமங் குரோதமா மோக மதமிகு லோபமாற் சரியம், பொருந்துறூர் பூத பிசாசுவஞ் சனைகள் போக்குவ ரதிக வாழ் வெய்தித், திருந்திய பாரிற் புதலவர்மித் திரர்தந் திரளொடு கயிலைமே லுறைவார். (உரு)

அத்தல மதனைக் கண்ணினாற் கண்டோ ரதன்பெயர் காதினாற் கேட்டோ, ரத்தலந் தனையே யிதுவெனப் பிறருக் கன்புட னுரைத்திடு நல்லோ, ரத்தல வழியி னடந்துளோ ரந்த வருடபதி மருங்கினைச் சூழ்வோ, ரத்தல முறைவோர் தமைத்தரி சித்தோ ரனைவரு மமரரா யுறைவார். (உசா)

தில்லைமா வனத்திற் செனித்தவர் பிரமன் சிருட்டியி னலா வுறூர் தினமு, மல்லலு மிடியும பொருந்திடார் செல்வ மனுபவித் தருங்கதி யடைவார், தொல்லைநாள் விதியா லத்தலத் துடலந் துறந்தவர் நரகிடைப படியார், வல்லவா னவர்க்கு முயர்வரா லனோ மானிட ரெனினுமா னிடரே. (உஎ)

அப்படி யிடத்தின் வசித்திடு மவருக் காயிர மசுவமே தமும் பார், செப்பரும பவுண்ட ரீகமா யிரமுந் திகழ்தரு மக்கினிட் டோம, மொப்பில்கோ டியுஞ்செய் பலனமிக வுனதா முளத்தயி வொடுதரி சித்தார், தப்பில்சீர் கங்கா சாகர நானந் தக்கநூ றியற்று புண் ணியமாம். (உஅ)

யாவனே மெனினு மப்பதி வாச மியைந்துபர் சக்கர தீர்த்த
த், தாவலின் மூழ்கி யரியர்த்தே சுரனை யன்பருக் கெலாங்கொடுப்
பவனைப், பாவனை யோடு வலஞ்செய்து வணங்கிப் பலதுதி மொ
ழிந்தவர் கிளையோ, டோவிலா வினப மருந்தியந் தத்தி லுறுவாசா
யுச்சிய நிசமே. (உகூ)

பார்ப்பதி திருமா லிந்திரன் கடல்சூழ் பார்புரந் தளிக்குகிட்
களங்கன், சீர்பெறு வால கில்லியா பூசை செய்துவேண் டியவரம
பெற்று, ராதகிதிர் வசிட்டா காசிபா கவுச்ச ராணிமாண் டவியர்
சா பாலி, தீரதகிசேர் பிரகத் துததியர் வாம தேவர்காத் தியாயன
ர் குச்சர். (௩0)

அத்திரி வியாசர் கௌதம முனிவ ரருட்சவு னகர்சதா னந்
தர், வித்தக மேவு சரபங்கர் முதலா விரவிய சடிலமா முனிவ,
ரத்தமொன் றுயர்த்தி யொருபத மூன்றி யனவிடைப் புனவிடை
வதிந்து, ருத்திர மணியும பூதியும புனைந்து நோக்கரும பராபரச்
சிவனை. (௩க)

இரவிமண் டலத்தி லனலின்மண் டலத்தி னிந்துமண் டலத்
தின்மா நிலத்தின, விரவிய சிலவர் சிலவர்பூ சித்தார் வேதருத் தி
ரஞ்சிலர் செபித்தார், பரவுமைந் தெழுத்தைச் செபித்தனா சிலரி
ப் பான்மையா லவரவர் நினைத்த, வரமெலா மடைந்தார் திக்குப்
பா லகரும் மகிதலந் தாங்குபல் பணியும். (௩உ)

முப்பது கோடி மேலுமுக் கோடி முடிவிலா வமரரு மியாரு,
மப்பதி யரனைத் தைலநெய தயிர்பா லாதியா பரணவத் திரங்கள்,
தப்பிலகர்ப் பூரம் புழுகுகத் தூரி சந்தனஞ் சண்பகஞ் சாதி, யொ
ப்பில்மல லிகைகள் வலம்புரி யலரி யூசியல் லிகைகு நக் கத்தி. ()

தும்பைமந் தாரை கூவிள மருகு துளசியோ தனவகை ய
பூபம், பம்பிய தூபந் தீபமா தெரிசம பணிக்குடை கர்ப்பூர தீபம்,
நமபிய விவற்று லருச்சனை புரிந்து நன்னனின ரிட்டசித் தியினை,
யம்புவி யிடத்தி லத்தல மகிமை யறிந்தவ ரனைத்தையு முரைப்
பார். (௩ச)

புகழ்பெறு தில்லை வனமெழி லாளி புரந்தில்லை யாளியென்
றுரைக்கும, நிகழ்பெயா மூன்று மத்தலத் திறுநகா நிகரிலா வரி
யர்த்தேசுரர் மெய்த், தகவுசார்ந தாளைக் காதகவ ரென்னுந் த
குபெயர் பாசிவன் பொருந்தி, மிகவுநெய் சொரியும வேள்வியின
சுடர்போல் விளங்கியீற் றிருப்பனத் தலத்தில. (௩ரு)

குருந்துசங் தனமாப் பாதிரி புன்னை கோங்குமா தனைமகிழ்
பனசஞ், செருந்திவெய் நாவி தேமயால் கமுகு செண்பக முதல

பூந் தருவும், பொருந்திரு வாட்சி மல்லிகை முல்லை பூங்குட மல்லி கைக் கொடியும், நெருங்குபூஞ் சோலை சூழுமங் கரம சிதநிய மங்கள மாகும. (௩௬)

ஐந்துபா தகமு மவற்றிணை யாகு மருஞ்சம பாதக விதமு, மூந்துப பாவ விதமுமற றுள்ள வோதருந் தீவினை விதமுஞ், சௌந தழ லிடையி னிட்டபஞ் சினைபபோற் றீநதிடு மீதுசத தியமே, யிநதமா நிலத்தி னித்தல முதநிக் கேறிடு மேணிமேயன் றிசைப் பாா. (௩௭)

கல்விவேண் டுநரு மனைவிவேண் டுநருங காதலாற் புதலவர் வேண் டுநருஞ், செலவமவேண டுநரு கீர்த்திவேண் டுநருஞ் செகத லம புரக்கவேண் டுநரும், பலவித கவிதை பாடவேண டுநரும பயில்மணி யணிகள்வேண டுநரும, நல்லமேற் கதிவேண் டுநருமித் தலத்தி னணணியே புண்ணியம புரிவார். (௩௮)

இயமபுதென் றில்லை வனத்தினம் பத்த ரினத்தினைத் தினம் பரி வுடனே, நயம்பெறப் பூசை யியற்றினா தரங்க நாற்கடல சூழ் ந்தபா ரகத்தின், வியநதுபல போக மருநதிவாழ்ந் திருநது மேலவ லர் புரங்களை நகைததுச், செயம்பெறு பரம சிவனுல கெய்தித் திருவருள் பொருநதுவர் திணணம. (௩௯)

ஐபசார்ந் தாரைக் காத்தநா யகற்கு மம்பிகை பெரியநா ய கிக்குந, துய்யபா றயிர்நெய் தேன்சருக் கரைகள் சொலுங்கனி யாதிசந் தனங்கள், மையிலகர்ப் பூரந தூபதீ பாதி மகிழ்பல போ னக மபூபஞ், செயயபா னீதமா விரதவர்க் கநகள் சிறப்பொடு கொடுததுப சரிதது. (௪0)

நலலவில் வத்தா லாயிர நாமம் நவின்றருச் சனைபுரி வித்தா, றொல்லுவர் சகல விருப்பமும் பின்ன ரொழிவிலா முததியும பெ றுவாா, சொல்லுமித தலததி லொருபண மெனினுஞ் சொன்ன மோ ரணுவள வேனும், வலலவ ரளிக்கி னனேகமாம பலவாய் வ ழங்குவாா பலஞ்சொல வெளிதோ. (௪௧)

சொன்னதென் றில்லை வனததுறை பவட்குச் சுக்கிர வாரநா ணியம, மன்னிய மாலைப பொழுதபி டேக மருவுநை வேத்தியம் புரிநது, துன்னுசந் தனமவோ கொழுந்துகே தகைபபூந் துணர்க ளி னுலலங் கரிததுப், பன்னிசை நடனந துதிசெபம் புரிநது பத்த ருக் குதவியின் னடிசில. (௪௨)

அங்கவர் தம்மைப் பூசனை புரிந்தா ரவனியிற் புத்திரா திய ரோ, டெங்களுந் துநப்ப விபவமுற் றிருந்து மேலருண் முத்தி யெய் துவர்கள், துங்கமன் டபங்கோ புரமதில் சோலை சொன்ன வா கனங்களுற் சவங்க, ளிங்கிதத் துடனே புரிபவர் நாளு மிகபா

சுகங்களும் புரிவார். (சங)

பெரியகீழ்க் கடலின் மேற்கரை யிருக்கும் பெரும்புகழ்த் தில்லைமா வனத்தின், மருவிய மகிமை நவின்றன மினிமேன் மதனனைங் கணையையும வாட்டித், திருவருள் விளக்கான் மூலவா னவமாந் திமிரம்வென் றொருபொரு ளுணர்ந்தீர், வெருணர சிங்க மிரணிய னிரத்த வெறியினுற் புரிசெயல விரிப்பாம். (சச)

ஆகத் திருவிருத்தம். அக.

உ. நரசிங்க சருக்கம்.

தானவர் குலக்குரிசில் சாலவலி யுள்ளான்
வானவர் குலத்தினை வருத்துதறு கண்ணான்
கானவரி வெம்புலி தடுத்தசுழல் கண்ணா
னனபெரு மூச்சினச லங்களை யசைபடான், (க)

கூற்றுவனு மஞ்சுறு கொலைதொழிலின் மிக்கான்
றோற்றுபிர சண்டவளி தோறகும்விசை யுள்ளா
னேற்றுவட வைக்கனலி னேறுசின முள்ளான்
பாற்றினம் வலஞ்சுலவு பைங்குருதி வேலான். (உ)

வாருதிக ளேழையு மடக்குபில வாயான்
காரிடியு மூட்கிடு கடுங்கொடிய சொல்லான்
பாரும்வெடி பட்டிட நடந்திடு பதத்தா
னொருமிரு வெண்பிறை யமைதந்த வெயிற்றான். (ங)

ஓதரிய தீவினைக ளோருருவ மெய்தி
மேதினியி லுற்றவென மேவும்வடி வுள்ளான்
மாதவர்கள் வானவர்கண மானிடவர் சித்தர்
பாதலரு மஞ்சவெகு பாராசு செய்வான. (ச)

பன்னிரணி யப்பெயர் படைத்தவனோர் பாவி
துன்னிய பெருங்கடவு ளோர்பெயர் சொலாம
லந்நிலமு ளாரிரணி யாயநம வென்னச்
சொன்னவரை விட்டது சொலாரையடல் செய்வான். (ரு)

தேவர்தன தேவல்வினை செய்திட வந்தி
யாவன புரிந்துறையு நாளிலவ னுக்கு
மேவரிய விப்பியின் விளம்பும்விலை யில்லா
வோவரிய நித்தில முதித்தெனவோர் மைந்தன். (சா)

உதித்தன னவற்கவ னுஞற்றும்வினை யெல்லாம
விதிப்படி புரிந்தனன் வியனபுதல்வ னித்த

மதிக்கலை வளர்ந்தென வளர்ந்துவய தைந்திற்
றுதித்தமறை யோதுத ெருடங்குமுறை சொற்ருன். (எ)

சொற்றதை யுணர்ந்தினிது தூமறை பயிறறக்
கற்றகுரு மைந்தனிடை காதலி னணைந்து
மற்றவர் தமக்கெழுது மாண்பினிவ னுக்கு
மற்றமரு வாவிரணி யாயநம வென்று. (அ)

முன்னெழுதி யக்கர முறைப்பட வரைந்தே
யன்னதை யூகன்கையி லளித்திரணி யாய
வென்னவுரை செய்யவ தியம்பிலனம் மைந்த
னன்மைதரு மர்சுதனி ஞமமுறை செய்தான். (கூ)

செய்திட லு மேகுரு செவித்துணை புதைத்தே
யையெனவு ணர்ந்தவுணர் கோன்புடை யடைந்து
மையலுறு வாரெனநின் மைந்தனுரை செய்யும்
பொய்யுரையி ஞலெனது புந்திதளா வுற்றேன். (ய)

அவ்வுரையெ ஞன்மொழிவ தன்றவனை நின்முன்
செவ்விதி னழைத்துணர்தி யென்றினிது செபப
வெவ்வுரையி னேவலரை விட்டுவரு வித்துக்
கொவ்வைநிகர் கோபவிழி நோக்கியிது கூறும். (கக)

ஓதல்புரி விக்குமிவ ஞேதுமுறை சொல்லா
தேதுரைசெய் தாயதனை யிங்குமொழி யென்ன
நீதியுரை யாமலிவ னின்பெயரை முன்ன
ராதரவி ஞேதுத லு மங்கதை மறுத்து. (கஉ)

செங்கமலை கேள்வனுயர் சிட்டிபுரி வோனை
யங்கமல நாபியி னளித்துலக மெல்லாத்
தங்குதிதி செய்தமரர் தாமினிது துய்ப்பப்
பொங்குகட லாரமுது பொற்புட னளித்தான். (கங)

அக்கடவு ஞமமிகு மன்புடன் மொழிந்தேன்
புக்கசெய லீதறிஞர் புந்திமகிழ் மார்க்க
மிக்கரும நன்றென விசைந்திடுத லின்றிச்
செக்கர்விழி கொணடெனை சினத்ததுசொ லென்ருன். (கச)

ஓதுவது நன்றுன துணர்ச்சிமிக நன்று
தாதையொடு மைந்தன்மொழி தன்மையிது சாலுங்
காதுகரு டற்குமச கங்கதி பயிற்றும்
நீதமிது மாயநிலை நீயுரைசெய் யென்ருன். (கரு)

மாணகர மக்கர வருக்குமுறு மாபோற்
காணுமறி வுள்ளவர் கருததினு மிருப்ப

னேனுடைய வெண்ணிலுல கெங்கணு மிருப்பன்
றாணுளு மிருப்பனோர் துரும்புளு மிருப்பன. (௧௬)

என்றுரைசெய் தச்சுதனை யச்சுதனு மெண்ணி
யின்றென்மொழி பொய்த்திட லிலாதருள்செய் யென்ன
நின்றனனவ் வாளசுர னீதரைசேர் பெற்றி
யொன்றுபழு தில்லையெனி லோதுவது கேட்டி. (௧௭)

இப்பெரிய தூணிடை யிருக்குமது காட்டென
றுரைபயிலகட கக்கர முயர்த்திநனி யார்த்தே
யப்பெரிய தூணிடை யறைந்திடலு மன்பர்க்
கெப்பில்வரு மச்சுத னிரங்கிவரு கின்றான். (௧௮)

அண்டர்களி னுன்மனித ராலடர் விலங்காற்
றண்டமுத லானபடை யான்மடிதல் சாரான்
மண்டலமு மந்தரமும் வானுமுயிர் சாயான்
மிண்டுட லிரத்தநிலம வீழினு முளைப்பான். (௧௯)

என்னும்விதி யெண்ணியிணை யற்றபல னெல்லா
மின்னுசம ரத்தியனும் விரமவை யெல்லாந்
துன்னிநர சிங்கவடி லெய்தியுயர் தூணி
னன்னர்மதி போல்வலிய நாரண னுதித்தான். (௨0)

கண்ணிணை கறங்குபு கனற்பொறிகள் சிந்தி
விண்ணுறு புகைப்படலம் வீசிமெய் யுரோமம்
வண்ணவரி வச்சிர நிரைத்தமுறை மானத்
துன்னென நடுங்கியசு ரப்படை துளங்க. (௨௧)

மாமதி வகிர்ந்தனைய வாயெயி றிலங்க
வேமமுறு மால்வரை யிருங்குகையை யொப்ப
நாமமுறு வாயொலி நடுங்குமிடி கோடி
தூமமலி யப்புவி துளங்கிட முழங்க. (௨௨)

வாளுகிர்க ணீளுவயின் வாளிகளின் மன்ன
நீளமலி வால்பெரு நெடுந்திசையை நீவக்
கோளுறு சினத்துவட வைக்கனல் கொதிப்ப
வாளரி யெதிர்ந்தவுணன் மூன்பெயி றதுக்க. (௨௩)

அங்கிரணி யன்மனதி லச்சமுற வின்றித்
துங்கவிகல்செய்வது தொடங்கவுட லெங்கும்
பொங்குளை நிமிர்த்தடல் பொருந்துநர சிங்க
மங்கவனை யார்ப்புட னடுத்தன னெடுத்து. (௨௪)

தலத்தினிடை வைகியிருந் தாளிடை கிடத்தி
வலத்துறு நகத்தவன் வயிற்றினை வகிர்ந்து

பிலத்தைநிகர் வாயருகு பெட்பினொடு வைத்துக்
குலக்கடல்கள் போன்றுபெறு குங்குருதி வெள்ளம். (௨௫)

குடித்தவுண னாவிபடர் கூற்றிடை விடுத்தா
னிடிக்குரலின் முன்பருகி யிரத்தவெறி யாலே
படித்தலமு மண்டமு மளித்தருள்செய் பான்மை
விடுத்தவை முடித்திடு மிறைத்தொழில் விரும்பி. (௨௬)

விண்ணினிடை தாவுமுயர் வெற்பினிடை தாக்கு
மண்ணினிடை குதிக்குமவியன் மாதிர முலாவுங்
கண்ணினிடை யுதிக்கனல கருங்கடல் சுவற்று
நண்ணுபில வாயொலியி னண்டமு முடைக்கும். (௨௭)

மேருவென நின்றன மேதினி துளைக்கு
வாருதி கலக்குநெடு மாலவரை யசைக்கும்
பாரும்விடர் செய்யுமொரு பாதல வரைப்பிற்
சேருநில மேங்கியபா சேட னுநடுங்க. (௨௮)

இன்னநர சிங்கமற மெய்தியிட செய்ய
வுன்னரிய தேவர்களு மோங்குமுனி வோரு
மன்னுதிசை மன்னவரு மாலிடரு மண்டத்
தன்னிடை நிரம்பிய சராசரமெ லாமும். (௨௯)

மாதுயர முற்றகம் வருந்தியுழல் கின்ற
போதுசில வானவர்கள் போதுசெறி வேதன்
காதுதுயர் நீக்கியுயிர் காப்பது குறித்து
மீதுயரு மந்தர வியனகிரி யிடத்தின். (௩௰)

பச்சையொளி மிக்கொழுகு பார்ப்பதி யிடத்தி
னிச்சையுடன் மேவிசை யாழினவர் பாடச்
செச்சையணி கொங்கையவர் தெய்வமட மாதர்
நிச்சய லயத்தினொடு நின்றுநட மாட. (௩௧)

சித்ததுரி சற்றெளி தெரிந்தசிவ யோகர்
பத்தர்மிட லுற்றபல பாரிடர் துதிக்க
வித்தகமெய் நந்திநெடு வேத்திர மசைத்தே
யத்தனிசை யோதியவை யத்திடை யுலாவ. (௩௨)

அரியணையின் மீமிசை யருட்கட லிருந்த
[illegible]சென விருந்தசிவன் முன்புபயி னந்தி
[illegible]தரிவுற விடுபடலெதிர் சென்றுநிறை யன்பா
லரிமால் சரோசபத மாமுறை வணங்கி. (௩௩)

மங்கள சொரூபசாண் மாதுமை விளங்கும்
பங்கசர ணநிகழ் பகீரதி புனைந்த

துங்கசர ணஞ்சுக சொரூபசர ணஞ்சீர்த்
திங்களணி வேணியமு தேசர ணுனக்கே. (௩௪)

ஆலநுகர் வாய்சரண மஞ்சவரு கால
காலசர ணந்திரி புரங்கள்பொடி கண்ட
கோலசர ணங்குலவு மாரணிகள் கொண்ட
பாலவிழி யற்புத பராசர ணுனக்கே. (௩௫)

துட்டசன நிக்கிரக சோதிசர ணித்த
மிட்டசன ரட்சைசெயு மெந்தைசர ணெங்கட்
குட்டெளியு ஞானமுத வும்பரம கொன்றை
மட்டுலவு வேணியம லாசர ணுனக்கே. (௩௬)

ஒக்குநர சிங்கமவெறி யுற்றுலக மெல்லா
மேங்கவிடர் செய்யுமத னாலுயிர்க ளெய்தும்
யாங்களு மெலிந்தன மெழும்பறவை போல்வேந்
தாங்குமவ ரற்றவ ரெனத்தளர்தல் சால்போ. (௩௭)

சித்தபர ஞானசுக நீயிவணி ருப்ப
வித்துயர மாமனைய வேதுவது வென்னோ
வத்தனினை யன்றியினி யாவாநர சிங்க
மெத்துமிட லைக்கருவி வெற்றிகொள வல்லார். (௩௮)

ஐயநர கேசரியை யட்டிலை யெனிற்கே
ளுய்வதிலை யாமுமுல குள்ளவுயி யாவு
மெய்தரிய சின்னமீதா ரிமைபபொழு தெமக்கோர்
செய்யயுக மாகுமருள் செயதிகடி தென்று. (௩௯)

கூறிமுறை செய்யவருட் கோதைமண வாள
னீறிலருள் செய்துமன தின்னலொழி வீர்நீர்
சீறிவரு கினறநர சிங்கவிகன மாய்த்துத்
தேறும்வகை செய்துமென நாதனுரை செய்தான். (௪௦)

மானிட மடங்கல்புரி வன்மையுரை செய்தே
மானிட மமர்ந்தபர னாருளி னாலே
மேனிதிகழ வீரனதன மெய்வலி தொலைத்துத்
தானினிது செய்திடுஞ் சரித்திர முரைபபாம. (௪௧)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௨௨.

௩. வீரபத்திரசருக்கம்.

ஆடலபெறறநர சிங்கவன்மிட லடக்கவெண்ணிகில வண்ட மேல், விடலறறசத ருத்திரமாபுவன மீதுவைகுபுவ னத்துறும், பாடலுற்றபுகழ் வீரபத்திரனை நெஞ்சினிற்பரம னுன்னலு, நீடலு

ற்றவிறை யருளினுவிறை நினைந்ததனமையை யறிந்தனன். (௩)

இந்தவேலையவ ணெய்துவோமென வெழுந்திரத்னமகு டங்கள்சே, ரிச்துகொண்டமுடி யாயிரங்களொளி யேலுமணடமுக டுற்றிட, வுந்துநெற்றிவிழி சுழலுமாயிர முகாந்தகாலவனல் காலவுஞ், சந்தமாபுய மிராயிரங்கடிகை மட்டுமுற்றபகை சாடவும். ()

நீள்கரும்புருவ மேகசாபமென நெற்றிமீதுலவி மீளவுங், கோள்செழும்பிறை யிராயிரத்தினிகல் வீரதந்தமொளி கொள்ளவு, மாள்பெருந்திசைக ளார்க்குமுக்ரவொலி யாவிருஞ்செவி மேலவு, மீள்கிலாதாண் வீரசத்திபிர சன்னவானனம விளங்கவும். (௫)

பிரமரெண்ணிலர்கள் மாயரெண்ணிலர்கள் பின்னுமற்றுமுள தேவர்கள், சிரசுயாவிகைக ளொன்றோடொன்றிடை செறிந்துமார்பிடை துவண்டிட, வரயநூபுர மிலங்குகண்டிகைக ளங்கதங்கடகம் வெயில்செயப், பாவுயிர்ப்பிலவரு கினறதூமநிரை பாரவான் முகிலின் மொய்த்திட. (௬)

சூலம்வேல்பலகை கார்முகஞ்சுரிகை துரோணமங்குச மலூயுதம், பாலமுற்கர முசுண்டியாழிபெழு பாசமவாளிகர வாளமே, சாலும்வீணை திரி சிகைகள்முட்டிகதை சாத்ரகாசமொடு கோட்டக, மாலும்வச்சிரம்வி ணைசனிதோமர யாதியாயபடை யெண்ணில.

கரதலங்களி னிருந்தவன்படைகள் காலவசகினி யுதிர்த்திடத், தாமிருந்திடு முயிர்பபெயூநதுபிர சடைவாயுவை விசைகியே, யுரனுறைந்தவட வானலங்களை யொடுங்கவெங்கனு மவிப்பவே, தரைநடுங்குதல்செ யாதிலங்குமிரு தாளபெயர்ந்துவரு காலையில

எட்டுவாளரவு கயிறெனக்கையி னெடுத்தொரொட்டுகுல வெற்பையுக், தொட்டவற்றினிடை சுற்பிமற்றவை துவங்குபயபரமெனத்தரை, விட்டெறிந்துவிளை யாடிநீலவரை கொலவெனக்கரயிசைகொடு, வட்டமாமதியை ரவியையங்கிரு கரங்கெனச்சுழல வைப்பன. (௭)

தக்கவாரிகளை வாரியுண்டுவரு தாகமானதவி ராமலே, தொக்கமாமுகில் பிசைக்தருக்கிவரு சுறவினுக்குவைவு தேடுவ மிக்கவீரகர சிங்கரூபமுள கோடிகோடிகண மிக்கன, பக்கமேவுபகி ரண்டகோடிசிறு பந்தடித்துவிளை யாடுவ. (௮)

அட்டகாசமொடு மேலெழுந்துதிசை யவனிமீதுகுதி கொள்வன, மட்டில்பற்பல படைக்கலங்களை வயங்கவங்கையி லசைப்பன, கெட்டராவுமிழு மாலகாலமென நீடுசாரதகு ழாமெலாந், துட்டரூபவிறை யாரவாரமொடு தொழுதுவந்துபுடை சூழ்வே. (௯)

எய்திவெள்ளிமலை மீதுவைகுபர மேசர்சேவடிவ ணங்கியே, யையவென்னைமன முன்னவந்தசெயல் யாதுசெய்பணிக ளென

னெனத், துய்யவீரனுரை செய்யவீசனிது சொல்லுவானினிய தே வர்பா, லுய்கலாதபய மிந்தவேலையுள தானதன்னைதையு ணர்த்து கேம. (கo)

இரணியாசுரனை நரமடங்கலுரு வெய்திமாயனடல் செய்தவ, னுரன்மிகுந்தவுட லுதிரமுண்டுவெறி யுறறியாவருமி ரங்கிடப், பாவுமும்பாக ணடுங்கவன்கொடுமை பண்ணுகின்றனனவ் வெகு ளியாம், விரவுமக்கினி யவிப்பவேணடுமுயா விண்ணுளோர்கள்மெ லி யாமலே. (கக)

போற்றுஞானவழி யோதிநன்கினிது போதிபோதனையி னுல வன், சீற்றவங்கியவி யாதுபின்னுமிடல செய்யினமமதுவி சேடமா, மாற்றலமேவுவயி ரவசொரூபமதை யங்கவன்கணெதா காட்டியே, தோற்றுரூக்கவுட றன்னைவைத்திகலசெய் தாலமெய்யினையழித் தரோ. (கஉ)

மீண்டுகின்றநர சிங்கவன்முகமும் வெய்யதோலுமிவ் விரண் டையுங், கொண்டுநீவிரைவின வருகவென்றிறைவர் கூறவீரனும்வ ணங்கியே, யண்டர்போற்றுமுப சாந்தரூபமுட னணையுமப்பொழு து தக்கண, மண்டுதிலலைவன மீதுமானிட மடங்கலுற்றதை யுண ர்ந்துதன். (கங)

முன்புசென்றினிப சொல்வினலறிய முறைமைதந்தையருள் சந்ததிக், கன்பினேதலின வோதுவானலைக னைத்துநல்லருண்ம னத்தின, விஞ்பமெய்துமவதை காத்தாாயவிமை பி னைதநானுமறி துயில்கொளு, மன்பிராணுமினி நீபலாதுபிறா யாவர்செங்கமலை ம னனனே. (கச)

ஆதியச்சவவ தாரமாகியுய ராரணங்களை நிறுத்திமேற், சீத வாருதியி னுடைம்வாவினை செ றிந்தவாவியல கோமபினை, காத ல்கொணடொரு கமடமாகிமேற கடலகடைந்தமலை தலைவரிந், மீதுகொண்டுசுர ரமுதமுண்டுவகை யேவவாவவி னளித்தனை. ()

கோவமென்னுமொரு கோலமாய்மணிசு லாவுவாரியினை மூக் கிடு, ஞாலமன்னதை யெடுததுவைத்தருளை நலகிவாமனவு ருப மா, யேலமாவலித னேற்றமாற்றியவ னெங்கநிக்கிரக முன்செய் தாய், நீலமெய்யனிர ணியனைவென்றனை கிரக்குவானவர்து திக் கவே. (கரு)

ஆதலாலகில லோககர்த்தரின தாண்மைசொல்லினில டங்கு மோ, வோதுமாருயிாகண் மீதநீயதுய ருறுமவ்வேலையருளுநவெ டுத், தேதமின்றியுறு துயர்தவிர்ப்பதுன தியல்புளக்குறிக ரதிகமா ய், மாதலத்தினுள் யாவர்புண்ணியமு மறையுமுந்தநீ யமைத் தனை. (கஎ)

இன்றுமானிட மடங்கல்மெய்யினை யிகந்துசாந்தவடி வெய்துகென், றனறுவீரனுரை செய்யவிண்டுபெரி காசமோடதிக கோபமுற், றென்றுமின்சொல்பல சொல்லுகின்றதனை யொழிசராசரவுருபமாய்த், துன்றுமிச்சக மழிப்பனிங்கடு தொழிற்குநான்முதலவனாவனால். (கஅ)

என்னைநிக்கிரகம் யாவர்செய்யுமவ ரெனதுபேரருளி னாலெலா, மன்னுகின்றனசொல சகலசத்திகளை மருவிவிப்பவை மாற்றுவே, னானனுசெல்வமுட னொளிருகின்றபொரு ளுள்ளயாவுமெனதொளியினான், மின்னுமுண்மையுணர் தேவர்யாவரினு மேலெனப் புகல்வ ரெனையே. (க௯)

அயனுருத்திரர்க ளெனதுசத்தியுறு மங்கிசத்தினரெ னாபியம், புபமுதித்தனன்முன் வதனமைந்தினொடு போதனப்பிரம னெற்றியின், வியனுருத்திர னுதித்தனன்பரவு வேதன்ராசதகு ணத்தினா, னுயருருத்திர னருததிகோபமய னானனுதாமதகு ணத்தினான். ()

இங்கிவர்க்குமுதல் நானெனக்குமுத லென்னவில்லையொரு தெய்வமுந், துங்கமானபிர பஞ்சமாக்கிய சுதந்தரக்கடவு ளாவனான், றங்குமென்னுடைய கோரமெய்த்தொழில சகிக்கவல்லவருமுண்டுகொ, லங்கண்மாகில மழிக்கவெண்ணின னறிந்துகொள்கவினி வீரனே, (உக)

காலமூன்றையு மியற்றினேனுரிய காலநாசமுமு றச்செய்வேன், காலகாலனென வாவனைகனுயர் கண்ணுதற்பரமன் வந்தனன், காலநீசர ணடைந்துநெஞ்சிடை சலக்கமற்றினிது செல்கெனக், காலவங்கிவிழி காலவாயிதழ் துடிப்பவவசொலிடி காட்டியே. (உஉ)

மூரல்செய்துசெய வீரனோதுமிக மூட்டியேகுனியு நீயடா, நாரசிங்கவுன தாணவமெயென்னவுனா ஞானமென்னவலி யெனைதான், வீரமென்னமொழி யென்னகாவலபுரி மேன்மையெனனவரு முன்னதி, காரமென்னவிடு சாவலோகசங் காரகர்த்தனா னலலனோ. (உ௩)

அவனையன்றியொரு தெய்வம்வேறுமொழி வார்கணாசமடைவாருடன, புவனிமேலுனவ தாரமானவை புகன்றிடுங்கதை யெண்செய்வோனா, இவனதெய்வமொரு பிருகுமாமுனிவர் செப்புசாபமதனால்வரு, புலம்பிரைந்துமுறு கின்றநீபரம னாவதென்னைபர தந்திரா.

— காரணத்துவ முனக்கில்லைபரம காரணன்பரம சிவனெனா, மாரணத்துமொழி தோகிலாயுனை யழிப்பனோர்நொடியி லன்னவன், வாரணத்துரிகொள் வரதனென்னிடமு மலரினானிடமு மின்னொ

டம், பாரகத்துமுள னல்லனென்னிலொரு பரமரேணுவுமி யங்குமோ. (உரு)

காரிகைப்பிர கிருதிரூபமுள கன்னகன்னுதல்பு மானவன், வீரியத்தையுன திடனில்வைத்தமையின் வேதனினனிடை யுதித்தனன், பாரிஷித்தகைமை யுணர்கிலார்களின் பாலனென்னவுரை செய்குவா, ரோருருத்திரனை யவனளித்ததுவு முண்மையன்றதனை யோதுகேம். (உகூ)

பூருவத்திலய னார்படைத்திடப் பொருந்தநீதியி னருந்தவ, கேரியற்றியரு ணீலலோகிதரை நெற்றியீதுறு தியானமுற், றுருமப்பொழுது நீலலோகிதரு மம்புயத்தனுத னின்றுவந், தேருறக்குலவு பூதசிட்டியை யியற்றினனிதனை மறைசொலும. (உஎ)

தூலசிட்டியை யயனியற்றுமுறை சொல்லுநல்வர மளித்தனன், சாலவுற்பவமோர் பத்துமந்தவிதி தன்படைப்பினி லெடுத்தனை, மாலுமுன்னுடைய கூர்மமோடுசிவன் மாலைமுத்தினடு வுற்றதும், வேலனின்கொடிய பன்றியின்னுலவை யேற்பதித்ததுமு ணர்ந்திடாய். (உஅ)

தக்கன்வேள்வியிடை யெச்சனுமனது தலையையான்முன மறுத்தது, மிக்கவன்குமர னைவேதனடு மெய்ச்சிரத்தினை நகத்தினற, கக்குசோரியொடு கள்ளவீசுரர் கபாலமானதும் மீசனார், தொக்கபோரினிரு கையினிற்றலை செறிந்துபோனது மறந்தனை. ()

எங்கிருந்தனது கைத்தலத்தினி லிலங்குசக்கரமி யைந்தது, சங்கரன்னுதவு தமகுணத்தொரு சமுத்திரத்திடையு றங்குநீ, மங்கலத்தொளிரு மரியசாத்துவித மருவுகின்றதொரு புதுமையே, கங்குவிட்டலவு துட்டர்பாலினுப காரமானதப காரமே. (௩0)

ஒடுக்குகின்றவனு கற்சுதந்தரனு முற்பவங்கள்புரி வோனுமெய், நடுக்கமற்றசிவ னென்பர்நீயென நவின்றிடாரறிவி லிரணியன டுக்கவென்றதோ ரகந்தையாலினை யிலார்கள்போலுனை மதித்தனை, யிடுக்கணைவந்துனை முடிக்குமாலரனை யெள்ளினாய்ப்பெரிய னீகொலோ. (௩க)

நிலாவுகின்றசிவ சத்தியாலுயிரு நிலமுமாதபரி யந்தமுங், குலாலசக்கர மெனச்சுழன்றுவரு கொள்கைநீசிறிது மோர்கிலாய், பொலாதமேககமதை யானளிப்பவுணர் புந்திசாலவு மயங்கினாய், கலார்கள்போற்றுபா னித்தனைக்தொழிலு நாடொறு நடாத்துவான். (௩உ)

தாருகாவன மிருந்தமாதவர் கபித்தசாபமொழிர் தீபமீ, தாரும்விட்டிலென நாசமானவலை யரனையுற்றிலை யன்றுநீ, நேரில்

பொன்னுருவ ஞய்வதிர்த்னையக் கிலேமைகண்டுமிறை மேன்மை மை, யோருகின்றிலேயிவ் வேளேயோனே யுன்னுவாயெனவ னேக மாய். (கூக)

திடத்திஞலுறுதி வீரபத்திரர் திருந்தவோதமுரை யாவையு ங், குடத்தையிப்படி மிசைக்கவிழ்த்திருகை கொண்டுமொண்டு சொரி கீரென, வடற்பொருந்துநர சிங்கஞர்செவி யதிலுறுதலை யகன்றன, வுடற்றுவாணமதுகை வீரனன்னதை யுணர்ந்துபின்ன ரிவை யோதுவான். (கூச)

சங்கரன்பர்ம னின்றுநின்னேநனி சங்கரிக்கவென யேவிஞ ன், மங்குலுற்றவிடி மாமரத்தில்விழும் வண்மைபோலெனது கோ பமு, னங்கமீதுவிழில யார்தடுப்பவாக ளற்புத்தியுட னழிகுவாய், சிங்கவென்றுபுரி யட்டகாசமொடு சீறியார்ப்பொலி சிறக்கவே. ()

இன்றுகொல்வனுனே யென்றுவீரனெதி ரேற்றபோதுநர சிங் கனுங், கன்றியார்த்துவெளி மேல்விழுந்துநனி கறுவியொப்பில்செ ய வீரனே, நின்றுவெலவனென வெணணும்வேலேயர னிலவுசோ திகன கோரமா, யொனறுமவனபகை முடிப்பதாயமர ரடரும்வ ண்ணமுள தாயதே. (கூரு)

ஆயசோதிமதி யொளியுமன்றுலவு மலரிதன்ஞெளியு மன்று மின், பாயசெவவொளியு மன்றுபாவகர் படைத்தபேரொளியு ம ன்றுபொற், றாயகல்லொளியு மனறுமாமணி துலங்குமெய்யொளி யு மன்றுமேன், மேடபாதமொரு நான்குகீழினுற மேவுவாதமொரு நான்குமேல். (கூஎ)

வட்டமாகிவர வோங்குபேரொளியுண் மனிதகேசரிமு கத் திலுங், கட்டமுற்சிதறு கண்களிலுங்குலவு காந்திதோன்றியன வொளியெலா, மட்டிலாவிரவி யொளியிஞென்றுபடும வண்ண மென்னவிசை வானதே, யிட்டமாணபல தேவர்தம்மொளியெ லா மும்மவ்வொளியு ளானவே. (கூஅ)

கண்டவிவ்வொளிகள் கொண்டவீசஞெளி கருதுகிட்கள சொரூபமுன், னண்டமானவை யடக்கும்வண்சிறைக ளசலகோ டியடவித்திடுக, துண்டமாயிர முகப்பகீரதி துலங்குசெஞ்சடையி ன் வெணபிறை, கணடமீதுறு கறுப்புவச்சிர கங்கள்விரமவி தந் தமும். (கூகூ)

சுழலுமங்கிசொரி கின்றமூன்றுவிழி துய்யசெவ்விதழ் மடித் துவாய், தழலின்மெய்கிற முகாந்தகாலம்வரு சத்தமேகவொலி வாயொலி, பழகுபல்லடை தரித்தகைகிரைகள் படிவம்வன்பறவை யிருகமா, கிழலசெய்தேவவுரு வாகிஞெஞ்சகள கேரிலோர்சரப மா னதே. (சo)

ஆனவச்சரப வடிவைவீரனு மணைந்தபோதுசெய செயவெ
ண, வானவக்குல முழக்கமேவசரப வடிவைமானிட மடங்கல்கண்,
டீனமாகியது வலியுடைந்தெழு முதயபானுமுன மின்மினி,
போனவித்ததயி லிறகினனனி புடைத்ததவீத்ததிகல் சிமபுளே.

கிட்டிகாபியை யடித்தலங்கொடு கிழித்துவண்கைகொடு மா
ர்பினைப், பட்டசோரியெழ வேபிளந்துடல பாகந்தோலினை யுரித்
தபின், துட்டமெய்யைநெடு வாலினைக்கொடு தொடக்கிவானிடை
சுழற்றியே, முட்டிப்புள்ளரச ராவினைக்கன முகடுகொண்டணுகு
மாறுபோல். (௪௨)

இந்தமாயன்மெ யெடுத்துவானிடை யெழுந்துமண்ணிடை
குதித்துட, னுந்துவானினிடை மன்னுமூற்றவ னுலாயதில்லைவன
மீதிலே, யந்தவாளரியி னுடலைவீழ்த்தினனவ் வமயவானவர்கை
கூப்பியே, சிந்தையேவுதுதி செப்பினார்கள்நர சிங்கமென்றசர
பேசன்முன். (௪௩)

இறுதியானவுரு விட்டுமுன்னையுரு வெய்தியுய்திபெறு நாரண,
னெறிபிறழ்ந்தெளிய னேனுரைத்தமொழி நிலவுநின்மதி பொறுத்
தியென், றறிவுவந்திருகை கட்டியுள்ளமிசை யச்சநாணமிக வணை
தரக், குறுகிநின்றுசர பேசன்மெய்ப்பெருமை கொண்டபண்டுது
தி கூறுவான். (௪௪)

வேறு.

மருவுபுகழுருத்திரனே சருவரா யுலகமெலாம் வாங்கு நாதா,
கருதுமுக் கிராகியச்சம விளைப்பவனே பவராய்ச்சங் கார ராகி
ப், பெருகிவரு காலமாய்க் காலனுக்குங் காலனும் பிரானே சூலத,
தருபடைசேர் கரவீர பத்திரனே சரணுனக்குச் சரண நானே,

சூக்குமராய்ப் பசுபதியாய்ப் பராபரராய் விசுவமொரு சொ
ரூப ராகி, யாக்குமகா தேவரா யொருமுதலாய் நீலகண்ட ராயு
லோகங், காக்குமிரி தனைச்சத்தி யாயுகந்தாய் நரமடங்கல் காய்ந்
தா யாய்ந்து, தாக்குவயி ரவசொருப சரபேச சரணுனக்குச் சர
ண நானே. (௪௬)

கரும்பாசந் தொலைத்தவனே மிருத்துவையுஞ் செயித்தாய்
மூக் கண்ணா வண்ணா, வருஞ்சருவ முணர்ந்தவனே மாபிராணச்
சொருப வயிர்முக் கோணா, பொருந்தளவி லாதவனே சகலபொ
ரு ளுருவவெளி போலு ரூப, திருந்துசரண் சரணுனக்கு நானெ
னப்பல் கோடிசரண் செபமி யேத்தி. (௪௭)

இந்தமுறை நூற்றெட்டு வணக்கமுரைத் தம்புயத்தா னிறை
ஞ்சிக் கூறு, மந்தமிலா வஞ்ஞான மெனக்கெப்போ தொழிந்திடு

மோ வந்த வேலை, வந்துமைய லகற்றியெனைப் புரந்தருள்வா யெனு
ச்சரப வடிவை நீத்துப், புந்திமகிழ் வீரபத்ர வுருவானான் சிவனரு
ளாற் போந்த மூர்த்தி. (௪௮)

அப்பொழுது பிரமன்முதற் றேவர்சொல்வா ருனதருளா ல
ளியேம் முப்பகைதேஞ், செப்பியவான் மழைபொருந்தும பாதவம்போ
லாதலாற் செழித்தேஞ் செந்தீ, வெப்புவருத் துவதுமதி யிரவியு
திப் பதும்வாயு வீச ருனு, மொப்பின்மன முடிப்பதுமுன் னாக்கி
னையி னெனப்பெரியோ ருரைப்பா நாளும். (௪௯)

பிறவிகற்பந் தனைப்பிறவிக் குருடனறி யான்போலுன் னிச்
சொரூப, முறவறியார் பலதேவர் மாமணியைக் குன்றிமணி யொ
க்குமோதான், கறுவுதுய ரமக்குவரி னக்கணமே தவிர்த்தெம்
மைக் காத்தா யந்தத், திறனறிந்து நீபுரிந்த மாயையினான் மனமய
க்கஞ் செறிந்தே மையா. (௫0)

சாற்றுமுனக் கிரண்டுருவங் கோரவுரு வொன்றுமுப சாந்த
மாக, வேற்றவுரு வொன்றுமிவை யிரண்டாலு மெமைக்காப்பா
யெந்த நாளு, மாற்றல்புரி துட்டரைநிக் கிரகஞ்செய் தாலெனும்
பே ரனைக்கா யென்று, போற்றுதலு முளமகிழ்ந்து நினைத்தவரங்
கொடுத்தினைய புகலும் வீரன். (௫௧)

இத்தில்லை வனத்தினெமைப் பூசிப்பீர் யாவரிவ ணெனைப்பூ
சித்தா, ரத்தகைமை யவர்நினைத்த கருமமெலா வாய்க்கவென வ
ருளி வீர, பத்திரனு மறைந்தனனா லன்றுமுத னரமடங்கல பசிய
தோலை, வத்திரமா முகத்தைமுண்ட மாலைநா யகமணியாய் வைத்
தா னன்றே. (௫௨)

கூறுமிந்தச் சரபவுரு வினைநினைந்து செபஞ்செய்தார் குலவு
கின்ற, வாறுதிங்க ளளவிலெலா மந்திரமுஞ் சித்திக்கு மணிசேர்
மாயோன், றேறுகமக் காரமொரு நூற்றெட்டுஞ் செபிப்பவர்க்குச்
சென்ன துக்க, மாறுபுரி மரணதுக்கந் தீருமன பயமனைத்து
மாறு மன்றே. (௫௩)

அதிகாக சியமான சரபகதை சிவபத்தி யவர்க்கே சொல்க,
மதியுதவு மிக்கதையைச் சதுர்த்தசியட் டமிநாளின் வாசிப் பார்
பா, னதிகுலவு சடைமௌலி யான்விளங்கி யிருப்பனிதை நாளுஞ்
சொலவார், முதுகுரல்வா னிடிகரடி புலிசீயஞ் சோரபய முயங்கி
டாரே. (௫௪)

கந்தரம்வா னிடைகுமுமி மழைத்தாரை பொழியாத காலந்
தன்னி, லிந்தவியன் சருக்கத்தைப் படித்தால பத்தனைத்து மி
கந்து போகு, மந்தன்மழை முகில்பொழியுஞ் சகலபொருள் ந

ளும்விளையு மவனி வாழ்வார்க், குகலுதுயர் தவிர்ப்பதிந்தச் சரபே சா தியானமெனவுரைபபா மேலோர. (௫௫)

தேவரெலா மித்தகைமை கண்டுபய மின்றகயுஞ் செறிந்து தத்தய, பாவனைசே ருலகுதொறுஞ் சென்றிருநதா ராறுவகைபப கையை மோதிச், சேவுயாவெல கொடியானை மரகதபபூந கொடி யாளைத் தியானஞ் செய்து, நாவினவன மந்திரஞ்சொல முனிவீர் மால் புரிபூசை நவில்வா மிபபால. (௫௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௭௮.

௬ திருமாலருச்சனைச்சருக்கம்.

செய்ய திருமா லருட்டென்பாற தில்லை வனத்திற் பரசிவ னைத், துய்ய பூசை செய்தகதை சொலலுகெனமா தவர்கூற, மெய்யு மனமு மகிழ்கூரந்து விழிகள் முகிழ்த்துப் பரவசமாய், வைய மேய்ய வெடுத்துரைத்தான மகிமைச் சூத மாமுனிமீய. (௧)

தீர வீர பத்திரனார் சிங்க வுருவம பங்கமுறச், சாரு முன்னை வடிவெடுத்துத் தாமோ தரச்சக கரக்கடவு, ளீா மதிவாழ் மேவணி யன்சொல் விகழ்ந்த பிழைக்கு மிமையோராக, ளாருங் காண வவ மானம பட்ட குறைக்கு மகமிரங்கி. (௨)

பொறுத்தற் கரிய பிழைபொறுக்கும் பொன்னங் கடுக்கைச் சடைச்சிவனைத், சிறப்புற் றிம்பூ சனைபுரிந்து தீஙகு நீங்கித் தேவி யைப்போ, லுறக்கண ணுதலோ டொருபாக முதவும பெருமை பெறிற்றினமு, மறககொ ணாத சிநதனைககே யாறு பொருந்தா தெனமதிதது. (௩)

வனைய வரிய பெருஞ்சிறப்பு வாய்த்த விசுவ கன்மனையு, ணி னைய வனு மெதிரவநது வினையு புரிநது யானபுரிவ, தினைய தென்ன வெமபெருமாற் கினிதா லயமொன றியறறுகெனப, புனைகு வேனென் றடிவணங்கிப புதுபபூந தில்லை வனததிடையே. (௪)

சுற்று வயமுங் கோபுரமுந் சோபா னமுமண் டபவிதமும், பொற்று மணிபபக தருமொளிரும போலஞ்செய கற்பக் கிரகமு ஞ்செய், துற்றூர்க குறுதி தருங்கருணை யுருவ முளைத்த தெனச் செங்கேழ், முற்றுச் சோதி யாணிகக மூாதத்தி யிலஙக மொன்ற மைத்து. (௫)

கஞ்சக் கரமா றனக்கியய்பக் கண்ணா ளமரர் கம்மியன்மேல, விஞ்சக் கரையில் பேருவகை விளைத்துக் கோயிற் றிருமாமி, லஞ் சக் கரத்தா லொருவாவி யகழ்ந்து தீர்த்த மனைத்தையும், நெஞ்ச க்களிப்பி னுடனதனி னலவ வமைத்து முறையாலே. (௬)

அப்பூம் புனலிற் படிந்துகரை யதனி லேறித் துகில்புனைந்தே யெப்பூதியினு மேலாகு மினியபூதி முழுதணிந்து, கைப்பூணுதி களிறச்சிறக்குங் கண்டிபுனைந்து வினைமுடித்துச், செப்பூதியங்கண் மிகப்பெறுவான் சிவபூசை யானுஞ் செய்யாநின்று. (எ)

பொழுது பிறிது சென்றதற்பின் பொன்னை லயத்தி னுட்புகுந்து, முழுது முடைய வெம்பெருமான் மொழிந்தா கமத்தின் விதிமுறையே, பழுதி லோரை தோத்திரத்துடன் பரிசாற் சோதி யிலிங்கமிசைத், தழுவுங் கருணை யுமாபதியைத் தாபித் தினிய போன்பால. (அ)

சோராசனமா வாகனமாப் பாத்தியமா சமன மர்க்கியங்க, ளாரா வன்பி னபிடேக மாடை சாந்த மலரமுதல, சீரா ரடைக்காய் கமழ்நா ந்தீபம பூதி கர்ப்பூரம, நேரோஞ் சுதந்தோத் தமுடிவாய நிகழ்சோடசமா முபசாரம். (கூ)

பொருந்த மூல மனுவதனாற் புகழுஞ் சதருந் திரமனுவால, விரும்பு பூசை முக்காலம் விளங்கப் பலநாண் முயன்றுவரச், சுரும்பு பெருங்கா மருமலருந் துளவார்பூங் கொன்றைச் சடைமௌலி, திருந்து மைந்து விகதுமுழுத தெய்வப் பெருமான் மகிழ்வுற்று. ()

ஐந்து முகமு முடியாறு மனல விழியு மணிமிடறு, மூந்து புயங்க ளீரைந்து முந்நூன் மார்பும் பணியணியுங், கொந்து மலரப பூங் குழலுமையாள் குலவு மிடப்பா கமுந்தோன்ற, வுந்திங் குந்தித தா லிங்கமிசை வானோர் மலர்மாரி கவே. (கக)

கண்டா னெடுமா லெழுந்துவணங்கக் கரைகா ணான்செங் கரங்குவித்துத், தெண்டா மெனப்பன் முறைநிலமேற சேர விழுந்து பன்னிமெழுந்து, தொண்டா னேற்கச் செயுபரிசே தோன்றினானென் றுளமுருகிப, பண்டா மறையின் முறைநெறியே பயிலுந் துதிக ளெடுத்துரைப்பான. (கஉ)

முற்று முணரும் பராபரமே மூவா விசுவ முழுமுதலே, யுற்ற தேவா யாவருக்கு முயருங் கருணை யீசானே, நெற்றி விழியான் மதனுருவ கிலவப் புரிந்த நிருமலனே, யற்பு வழங்குந் திருத்தில்லை யாளி யானே யடிபோற்றி. (கங)

சகலாகமமா மண்டபத்திற் சாருங் கருணை மணிப்புறமே, சகலா தாரமே தாநந்தத் தனிமா மணியி னருட்சுடரே, சகலா தீத மந்திரதந் திரசொரூப சற்குணமே, சகலா துலலை யாளிவளர் சமபுவேயுன் சரண்போற்றி. (கச)

காலற் காய்ந்த காலனே கமலற் காய்ந்த கரத்தோனே, யாலமுண்ட மிடற்றோனே யரணமூன் றடர்த்த நகையானே, சால

வமரர் குருவனைத்துஞ் சரணம் புகுந்த கரத்தோனே, சில தில்லை யாளியவளர் சிவனே யுனது சரண்போற்றி (கரு)

அறியா மையினு லடியேன்செய் யல்ல லனைத்தும் பொருத் தருளி, மயிம்சர் கரத்தா யருள்கவென மாயோன திருமுன வண ங்குதலும, பிறைசேர் சடையா னைகததருளிப பெரிய மாலே நீ புரியு, முறுதி சேரும் பூசையினை யுவந்தோம பெறுவ கேளென் றுன. (கசா)

மகிழ்ந்து மாலு மலர்க்கரத்தான் மணிவாய் புதைத்து முன் னின்று, புகழ்ந்து மொழிவான் சிவனேநீ புரியுங் கருணை பெற்றி மையான், மிகுந்த தேவ ரியாவர்க்கு மேலாம பெருமை மேவி னே, னுங்கந்து கெட்கு மிச்சையினி யொன்றென் றுளத்தின் மிகக் கனிவாய். (கஎ)

ஐய வுனது திருமேனி யதனில் வலப்பால் யான்பொருந்தச், செ யதல் வேவாடு மெனாளுரு சிறகரு மிந்த விலிங்கமிசை, யுய்யு மாவத் துடன்மகிழ்வா யுறைதல வேண்டுஞ் சக்கரநீர், பெய்யிற் படிவார காற்பொருளும விளங்கப் புவிமேற் பெறலவேண் டும். (கஅ)

மீளி யாளி வடிவமிவண் வீட்டு முறையா லிங்கருக், காளி புரியென் றுறைத்திடப்பே ராதல் வேண்டு மெனப்புகலத், தோ ளிவிடுமங் கதபுயகாகத தொலலோ னனைதனுங் கொடுத்தனனுல், வாளி நெடுமா லக்கணமே வரதன் வலப்பான் மருவினனே. (ககூ)

வெள்ளி மலையும் பசுஞ்சிாண மேனி மலையும் வெண்முகிலுர், தெள்ளு மழைவான கருமுகிலுந் திருப்பாற் கடலுங் கருங்கடலு, முள்ளம் விருமபி யோரிடத்தி லுவந்து கூடுஞ் செயல போலும, புள்ளி பறிவண் கரத்தானமால் பொருந்த விருந்த பொலி வம்மா. (உ0)

பைம்பொற் சிகையும் படர்சடையும் பணிலக் குழையு மணி க்குழையுந், செம்பொன் முகமு மணிமுகமுந் திலக நுதலு விழி நுதலும், வெம்பு மழுவுஞ் சக்கரமு மிளிர பொன் னுடையுந தோலு டையு, மமபொற் பொதுநா டகபதமு மரவி னடித்த மலர்பபத மும். (உக)

விதுவாழ் சடிலப் பரஞ்சோதி விமல வுருவிற் றெரிசித்து, ம துவாய் துளித்து முறுக்கவிழு மலர்மா ரிகள்வா னோர்பொழிநதார், சதுயா மறைசூழ் சிதம்பரகூற் சாரும் படிபோற் றென்றில்லைப், புதுமா வளத்தி லிருப்பவெனப் புனித லிங்க வடிவானுன. ()

குமுத மலர மதிவதியுங் கொடிநீள் புரிசை மாளிகையின், ச

மூக மவியு மித்தலத்தைச் சார்ந்து பூசை செய்தபினுந், திமிர வ
கபர் குலந்தொலையத் திகிரி வாங்கிச் செந்திருமா, லமுத நூர்ரா
னவர்க்குவகை யளித்தா னதுவு மூணாவீரால். (உங)

அனாது றாறன்மெய்க திருத்திலிலை யாளிப் பதிவாழ் சகசி
னை, வொளி பரியாத தேசுராரய விளப்பு முலகம வேண்டிவந்த,
நன்றி பெறுமால விடைகொண்டு நாகத் தலத்தோர் போற்றிசைப்
பச், சென்று கமலச் செலவியுடன ழிதிசெய் திருந்தான் றனது
லங்க. (உச)

ஈது திருமா லருச்சனையி லிசைந்த மகிமை நான்மறையு,
மோதி யவற்றி னெறியொழுகு முயர்மா தவத்திர் கைலைவளர், யா
து பெரிய பிராட்டிகவு மாரி தென்பாற் றிலைவன, நாதா பூசை
செய்தகதை நவிலவா முணார்வீ ரெனநவிலும. (உரு)

ஆகத் திருவிருத்தம உ௦ரு.

ரு. தேவிபூசைச்சருக்கம்.

வழங்கு மெவ்விதத் தருமமும் பொருள்களின் வளனும், வி
ளைந்த வினையமும் விளைநிலலை யாளிமா நகரிற், றழங்கு சங்கமால
பூசைசெய் யிலிங்கத்திற் றயவாய்ப், பழங்கொ ளுஞ்சுவை யென
சசிவ ளிருந்தவ னளிவால். (க)

இயய மால்வரை யீன்றருள் கருணையங் குமரி, யுமைய றிநதி
வன் வருத்தில மனத்திடை யுன்னிச், சமய நன்குணர் சேடியைய
நோக்கவந் தைய, லமையும பேரெழில் விமானமொன் றவணவர
ப் பணித்தாள் (உ)

தேசு லாவிய செம்பொனிற் குயின்றுபைங் கிரணக், காசு
லாவிய தூணிரைப் பலபல கவினப், பேசு ஞாங்கரி னிறுவிமேற
பரப்பொடு பிறங்க, வீசு செம்மணி யாலுயர் கொடிஞ்சிகள் விதி
த்து. (ங)

நாற்றி சைக்களும் வாயில்கள் மருவிட நவிற்றி, யேற்ற வச்
சிரச் சுடர்செய்சோ பானமு மியற்றி, யாற்று பைங்கதிர் மரகதத்
தோரண மமைத்துக், தோற்று பன்னிற நவமணி மாலையுந் தூ
க்கி. (ச)

மணமலர்ப்புது மாலைக ளிடையிடை வகுத்தே, யணவு செ
ம்மணி யரியணை நாப்பண ணமைத்துப், புனர்ம ணிபபல குடை
கொடி புறமெலாம பொருத்தி, யுணரும வேத்திரக் கரத்தாகள்
வாயிலுற் றேங்க. (ரு)

வீணை பல்லிய மத்தளங் குழலிசை விரவக், காணும் வெவ்

ணிறச் சாமரை கன்னியா ிரட்டப், பூணு நல்லெழின் மடந்தையர்
பரபலர் பொலிய, மாணு ஞாயிறு கோடி யொண ருணதாய் வயங்க.

முகந்தி றதநியல புவிக்கொளி மொய்த்தபூ னொன்று, முதத
மத்தலா விமானமொன் றுலைழயரொனா டணைந்தார், வரத கசசி
வ சத்திபாற் பணிந்துவிண ணைப்பஞ், சிந்த மணபுறப புகணறனன்
சேடியா தலைவி. (எ)

அன்ன போதினி லமபிகை யெழுந்துட னமருந், துன்று
மாயிர மாயிரந் தோகையர் சூழ, மன்னும்பரொளித தாரகை நடு
வுறு மதிபோற், பொன்னின் மாமணி விமானமே லிவர்ந்தனள்
பொலிய. (அ)

தெழித்த பல்லியம் வாழ்த்தொலி திசையெலாஞ் சிறந்த, வி
ழித்த கண்ணிமை வானவர் புவிவர்பின் னையாகள், கொழித்த
வெணமணி யின்னகை யரமபையர் சூழமீ, மொழிதத தமபுகழ்ப
பாடலு மாடலு முயன்றார். (௯)

வாச மாமலா பொழிமறை வழிவழி சிறப்ப, நேச வெண்ண
கை மாதர்சே விதது முன விறபத, தேச நாயகி தெககலைத் தில்
லைமேற் செல்வாள், வீசு தெண்டிரைப் புவியிடை விமானமே லிவ
ர்ந்து. (௧0)

காசி மாநக ரணைந்தகி லேசனைக் கனிவாய்ப், பூசை செய்த
ருட் பொற்றடன் போநதுகா ளத்தி, பேசு காருரியண ணுமலை
முதுகிரி பேணி, மாசி லுததரத் திலலைமா வனததனை வணஙகி. ()

காழி போற்றிவெண் காட்டினை வழுததிமுக் கண்ணன், பா
ழி யந்தகற் றெறுங்கட லூரினைப் பணிநதே, போறி ருநதடம் புவ
னமுங் களிப்புட னேத்த, வாழி தக்கணத் திலலைமா வனததுமை
வந்தாள். (௧௨)

வந்து பொன்னணி விமானமுன் னணைந்தகீழ் மாயோன்
றந்த கோயிலுஞ் சக்கர தீர்த்தமுந் தான்கண், டிந்து சேகரன் ம
கிழ்தருஞ் சிவலிங்க மியயப், பைந்தொடிகொடி பார்த்தனள் ம
கிழ்ந்தனள் பணிந்தாள். (௧௩)

பணிந்தெ ழுந்தான் பதமலர் புகழ்ந்துபான் மதிய, மணிந்த
கோபுர வாயிலின் புறத்திடை யணுகிக், கணிந்து சூரியன் வன்
னியாம் பரமனைக் காண்பான், றுணிந்த வனபொடத் தலத்திடை
தவஞ்செயச் சூழ்வாள். (௧௪)

தொழுந்த கைத்தவச் சக்கர தீர்த்தநீர் துலங்க, வாழ்ந்து
சேர்தரும் விசாலமா யகழ்ந்துநீர் தேக்கி, யெழுந்த காதலாற் படி
க்ததிற் செய்வினை யியற்றிக், கொழுந்து தேனமலர்க் குழற்பல ச

த்திகள் சூழும். (கரு)

அமலனை மெய்யக லாவருட் சத்தியா னேனக, விமல சர்வமா ய் மந்திர சொரூபமாய் விளங்குப, நிமலை யாக்கிய நீடுயிர்க் குறதி யை நினைந்து, கமலை யாதியா பணிசெய விலஞ்சியின் கரைமேல.

பூசி வெண்டிரு நீறுகள் டிகைபல புனைந்து, நாசி யாக்கிரத் திருவிழிப் பார்வையை நாட்டி, வாங் சேர்பது மாசனத் திருந்தும ற் றொன்றும, பேசி டாதுபஞ் சாக்கரம் நவின்றரற் பேணி. (கஎ)

வாடை மாரியிற் பனியினிற் புனலினில் வதியாக், கோடை வேனிலிற் கோரபஞ் சாக்கினி கடுவ, ஞடை போலுட லுணங்கிட வமர்ந்துபன் ஞட்கள், பேடை மாயயி லனையவள் பெருந்த வம புரிந்தாள். (கஅ)

விண்ணுறு ளோர்களும் வியன்றிசை யோர்களும் விரிநீர், மண்ணு ளோர்களும மாபிலத தோர்களும் வதனக், கணணி னேருற க ணடதி சயிக்கவுங் கருணை, யணண லடமைமுன் ரேன்றினு ன் பதமபணிந தமலை. (கசு)

வேணடு கலவியுஞ செல்வமு நிதியமும் விரகும், பூண்ட ரூ பமுஞ் சாதியு மாயுளும பொற்பு, நீண்ட நீதியும் பாசிவன காட்சி யு நிலவு, வாணட நாயகன் பூசைதந தருளுமென் றறிந்தாள். (உ0)

மோன நாயகி சத்திக ளுடனெழு முறையா, ஞன மாற்றி வே றுடையடை புனைந்தனள் நலனுட், டான முற்றனள் சேடிய ர் தற்புடை சூழ, வான நாயகன கோயிலின மேவினுள் மகிழ்ந்து.

ஆர்த்திக காமரி யாததியா கேசுர விலிங்க, மூர்த்தி தன்னி டைப் பூசனை புரிந்திட முன்னரி, யார்த்த பன்மல ராதிய தாதிய ரமைககப், பாாத்து நன்றெனப பூசனை பரிவுடன புரிவாள். (உஉ)

சாற்று கின்றசா மானிய வருக்கியந் தாபித், தேற்று பூருவத துவாரபூ சையுமினி தியற்றி, யாறறு முத்தல விககின மூனறையு மகற்றித, தோறறு மததிபத துவாரபா லகாவாத்து பதியைய. ()

அனை யார்ச்சனை செய்தெயி லகமுள தாகத், துன்னு கோ யிலை நினைநதுருக குமமொடு தூல, மெனன வோதிய தேகசுத் தியைமுறை யியற்றி, யுன்னு யந்தரி யாகபூ சையுமுறை யுஞற்றி.

திகழ்ந்த நாபிகுண் டாக்கினிக் கிரியையுஞ் செய்து, புகழ்ந் து முன்னுறை சிவலிங்க பூசனைப் பொருட்டு, மிகுந்த விந்துவின் மேலொளி நாதனை வேண்டி, முகிழ்ந்து கண்மலர்ந் துதாளத் திர யங்கள் முடித்து. (உரு)

ஆன திக்குப்பந் தனமவ குண்டன மமைத்துத், தேனுமுத் திரை யாலருட் சத்தியின் செறிவை, யின நீங்கிய நிழினு மேவிறு

மிலங்கத், தான சுத்தியுஞ் சாத்திய மனுமுறை சமைத்து. (௨௬)

மருவு பாத்தியம் நால்வகைப் பொருளொடும வாசப், பொருள்களாறுட னாசம னத்தினைப் புனிதந், தரும ருக்கிய மெனாவகைப் பொருளொடுஞ் சாரப், பெருத மாகமம் பேசிய வாறுதாபித்து. (௨௭)

மஞ்ச னாதியாம் பூசனைப் பொருள்களின் வகையை, விஞ்சுமர்க்கிய நீரினால் விதிமனு வினையாற், றஞ்ச மாமபுனி தஞ்செயஅதனையுமம் முறையே, செஞ்ச வேசெயுந் திரவிய சுத்தியைச் செய்து. (௨௮)

மருவிசி வாதன மூர்த்திகன் னாசன மார்ப, முருவ வாக்கிலோ ரெற்றியிற தலைதமிட் டொருபூ, நிலவு மூலத்தாற் சிரத்தின்மேற் றனனிட நிறையாக், குலவு மீசனைப் பிரணவத் துடனாவா ஹனுக் கூறி. (௨௯)

முன்னு மந்திர சுத்திசெய் திலிங்கமூர்த்தியின்பான், மன்னியாரபீடகங்கொள பொருட்டினால வானை, நன்ன யத்துடன் வேண்டியர்க் காதிக னவிறயித, தன்ன தனபினைப பலபல விதம் பொழிந தாற்போல. (௩௦)

மணத்த வெண்ணெய்மா மஞ்சளா மலகமா லைந்து, புணர்த்த மைந்தமு தாவினெய் யிளவெநீ பொடியாய்த், துணித்த வில்வகாப பூசநீ பாறபிர சுவைததேன, கணித்த சர்க்கரை கரும்புபற் பலகனி யிளநீர். (௩௧)

காட்டு முத்திரை பதினொரு மனுபதங் கந்த, கூட்டி நீருறு தைலந்தொடு சந்தனக் குழம்பு, மாட்டி வெண்மலர் சாந்தினேவத் திரமுத லளித்துச், சேட்ட ருமங்கல கலசமுங் திகழுருக கியமும. ()

தருண வீசனுக காட்டியொற் றுடையைச் சாத்தி, வாமமொக்கரு விலிங்கசு ரனையச்செய்து மரபாற், குரவ மேரரொழுவரையுமாச் சனைசெய்து குறிப்பா, லருவ மானபூ தாரனா தாங்சமாசனயாய். (௩௩)

உற்ற வாறருச் சித்தநற் சிவலிங்க வுருவின், மற்ற ருற்பிழும் பாய்ச்சிவ தத்துவ மயமாய, மூற்று மேற்பா விசதுவை வியாபியாய் முழங்குஞ், சுற்க ணைச்சிவ மூர்த்தியைச் திகழ்தர வமைத்து ()

அவை மூர்த்தியிற் சிரமுக மார்பினு மங்குச், சமைசெயும் பிரத்தியங்கமே சாங்கமோ டுபாங்க, மெமல நீங்கிய சத்தியாற் பரிமணமித் திலங்கும, விமல மாகிய சதாசிவ மூர்த்தியை நினைந்தே.

பன்னு நற்சிவ தத்துவாங் தமும்வியா பகமாய், மின்னு வித்தியா தேகமும் விதிப்படி யமைத்தே, யுன்னு மெண்குணச் சிவத்

தையா வாகன முனுற்றி, மன்னு தாபன மா[illegible] வகுத்திட யாதி[illegible].

நீட்ட ருட்கராங் தமுமுறை கிசித்துமுத் தி[illegible]ரகள்[illegible], முன்னுறு பாத்திய முதறசெய்து கனிவா, யாட்டி மெய்யபி டேக முடி பாவனை யதனுல், வேட்ட வாடைநற் சந்தன[illegible]க்கதை விளம்ப

சுகந்த முப்புரி நூல்பல சோதியா பரண, மிகுந்த மா[illegible] சாத்திமே மெய்ப்பிர மாங்கக், குகந்த பூசனை யருத்தியொ டுனுற்றியே மனத்தின், மகிழ்ந்து நன்முதற் சத்தியின் பூசையும் வகுத்து.

மாறில் போனக மாதியை மதித்திடின் மனர்தி, ஞூறு தீர்தருங் குணமண முள்ளதா யுகந்த, வாறு நற்சுவை யைவகையுணுடியை யன்பா, தேறு மீசர்கை வேத்தியஞ செய்வகை செலுத்தி. (௩௯)

பஞ்ச வாசதாம் பூலமும் பரிவுட னளித்து, விஞ்சு தூபநெய்த் தீபவா ராதனை விதமு, மஞ்சி லோதிசெய் தருட்செபஞ் செய்தலர் சாத்தி, வஞ்ச நீககிடு பீடவர்ச் சனைகளும் வகுத்து. (௪௰)

இருக்கு மாமறை முறைபல துதியெடுத் தியம்பி, யுருக்கமார்தர வலமவந்து பணிந்தெழுங் துளததிற், றருக்கி லாதமற் றருச்சனை யாவையுஞ் சாற்றி, யருட்ப ராமுக வர்க்கியங் கொடுத்திடு மதன்முன். (௪௧)

பிறைசெய் வேணியு முழுமதி வதனமும பிரியாக், கறைசெய் கண்டமு மான்மழுக் கரங்களும் புலியின், பொறைசெ யாடையும் பணியணி மாலையும் பொலிய, நிறைசெய் மெய்ச்சிவன் றோன்றின னிமலைமுன் னருளால். (௪௨)

அகில காரணி கண்டெழுங் தகமிக மகிழ்ந்தாள், மகித லத்தினிற் பணிந்தெழுந தானந்த பாட்பஞ், சகித மெய்யுறப் புளகங்கள் மொழிதழு தழுப்ப, நகில மார்புறு மஞ்சலி யுடன்றுதி நவில்வாள். (௪௩)

சகல லோகசற் காரண ரூபனே சடசித், தகமு லாவிய நாதனே யருமறைக் கொழுந்தே, பகரு மாகம முபாகமம் பலபுராணத்திற், சிகர மேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (௪௪)

சம்பு சங்கர சதாசிவ மகேச்வர தாணு, வும்பர் நாயக பராபர நிராமய வொருவ, நம்ப நிற்குண வாகர சிவசிவ நாதா, சிம்புளைதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (௪௫)

மல்கு செஞ்சா ணுகத ரக்ஷக வரனே, பல்பெ ருங்கிளை வானவர் புகழ்தரும் பரனே, கலவி லேந்திமுப் புரஞ்செயித் தருளியகரனே, செல்வ மேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (௪௬)

என்று போற்றிய வுமைமுகம் பார்த்திள மூரல், தன்றனிப் பெருங் காதலைக் காட்டிடத் தயவா, னன்று நீசெயுந் தவங்களும பூசையு நயந்தோ, மின்று வேண்டுவ கேளென விசைத்தன னிறைவன். (௪௭)

இசைத்த போதினி லெதிர்பணிந் துமையறி விப்பாள், நசைத்த வுன்னுரு மாற்கொரு பாகமெ லியதாம், பசைந்த பான்மை யுன் பாலினும வைத்துல கெலலா, மசைக்கு நாதனே யுனைபபிரி யாவர மருள்வாய். (௪௮)

இந்த லிங்கமு மிசைகசத் தீச்வர னெனப்பேர், தந்த தீர்த்த முஞ் சத்திமா தீர்த்தமாய்த் தழைகக, பைஞ்ச டத்துநீ ராடிவந் துனையெனைப் பணிவோர், சிந்தை வேண்டிய செலவமயா வையும் பெற வேண்டும். (௪௯)

தலந்த ழைக்கவிச் சிவலிங்க மீதுசந் ததமும், நலம்பு ரிந்துநீ யுறைகென நாதனு நபாது, துலங்க வோதிய வரமெலாங் கொடுத்தனன் சொல்வான், பிலந்த ருந்தவம புரிதலாற் பெரியநா யகியாய். (௫௰)

வனிதை நம்மிடம் வாழுதி யெனச்சிவ லிங்கம், புனித மேனியு ளாயினன புதுமலர் மாரி, முனிவர் தேவர்கள பொழிதர முன்னவ னிடபபா, வினிய கோயிலகொண டிருந்தனன் பெரியநா யகியே. (௫௧)

அன்று தொட்டுமெய்த் தில்லையா ளியில்வள ரமலை, தன்றிருப பத நினைப்பவர் தமபவ நீங்கி, யொன்று மப்பிறப் பொன்றிலே பெறுபய னுறுவார், நன்றி யைநதிடு நதனீ ரவாபுகழ் நவிலவிர்.

தாவின மெய்ச்சர ணுகத ரட்சகர் தழுவுந், தேவி பார்ப்பதி யன்பாசெய் தீவினை தீர்க்கருங், காவி யஙகரு ணாகர லோசனை கௌரி, கூவி யாகமம புகழுந்தலை வனத்துவாழ் குயிலே. (௫௩)

இபப டிக்குயா முனிவரர் திசைபிளா ரிமையோர், செப்பி வேணடிய வரமபொருந் தினர்களித் ததியை, யொபப மண்டல முரைத்துமேளா கேட்டுமேளா ருலகிற், றபபில் வன்பவ நீங்கியெப் பலன்களுஞ் சார்வார். (௫௪)

ஆசத் திருவிருத்தம் ௨௫௭.

௭. தீர்த்தமகிமைச்சருக்கம்.

பெரியநா யகியெனுமைப் பெற்ற தாயுமை, யிருபலன் பூசைசெய் திலைமை கூறினுந், திருமலி பெருமபுகழ்த் தில்லை யானியின், மருவிய தீர்த்தமா மகிமை கூறுவாம். (௧)

மிக்கவிந் திசைதி யொன்று விண்டுவின், சக்கர தீர்த்த[illegible]ச் சத்தி தீர்த்தமாந், தொக்கபே ரிரண்டுற்ற லிங்க தீர்த்த[illegible], மிக்குண தீர்த்தங்க ளிரண்டு மேவுமே. [illegible])

உரைசெயுந் தீர்த்தமே யுதவுந் தீர்த்தமே, தருவன [illegible]மே தவிர்வ வேதமே, யொருவுவ மாசக முறையும் மாசகந் [illegible]வன சங்கமே தேவா சங்கமே. (௩)

முத்தினை மார்தட மூழ்கின் முத்தினை, மத்தினை மருவுவ ரமர வரத்தினம, பத்தியங் கருதுளார் பரமன் பதமே, முத்தியுந் தெளிவரு மோவகு முத்தியே. (௪)

சைவல மாதட தன்னைச் சூழ்புரி, சைவலம் வந்தவர் சகத்தினை யாருவர், கைவல செலவியிற கவினு மெய்தியோ, கைவல மருவுமெய்க் கவினுஞ் சேரவரே. (௫)

அப்புனற் றெட்டகை யணையு மான்மழு, அப்புனற் படிந்த மெய் யமலை பாகமாம், அப்புனற் றோய்தலை யணியுங் கங்கையை, அப்புனற் பருகுமவா யருளுமே வேதமும. (௬)

கண்டவர் நரகினைக கண்டி டார்களே, விண்டவர் பொய்யுரை விண்டி டார்களே, கொண்டவா மனதுறுபர் கொண்டி டாரெனிற், பண்டுள தீர்த்தமெப்ப பரிசென் சொல்லுகேன. (௭)

பெருமையு மொழுக்கமும் பெலமு ஞானமு, முரிமையுஞ் செல்வமு முகப்புங் கீர்த்தியுந், திருமலி புதல்வருஞ் சிறப்புங் கலவியு மிருமையுந் தருமிவ ணிரண்டு தீர்த்தமே. (௮)

வேறு

இரண்டினின் முன்னாச் சொன்ன விந்திர நதிபொற் [கோயில், வரமபெறு கீழபான் மேவு மாகநாண் முபபா ணநதத், தரங்கமார் தீர்த்த மாடிச் சார்ந்தாரக்காத் தாரைப் போற்றி, யிரங்கிநற் றுதிசெய் மாநத ரினருஞ் சுகிர்த ராவார். (௯)

மகிழ்மாவை காசி மாதம வழங்குமந் நதிநீ ராடிப், புகழ்பெருந் திலலை யாளிப் புனிதனை மூனறு வைக, னிகழ்வுறும பூசை செய்வோர் நிலபெறு செலவ மெய்திச், சகமெலாம போற்ற வாழ்ந்து சாருவர் கயிலை மாதோ. (௰)

முக்கட்சங் கான்றன் கோயின் முன்னர்மா முனிவர் தேவர், மிக்கவீ சான திக்கின் மேவுமத் தீர்த்த நன்னீர், புக்குநித் தியமு மற்றைப் புண்ணிய தினமு மணடாற், றொக்குடல குளிர மூழ்கித் தொகுத்தசந் திகளுஞ் செய்து. (௰௧)

அன்பருக் கெளிய ஞான மரியாத்தே சுரன்றாள் போற்றி, வின்புறு புதல்வர் செலவ மிளமயி லனைய பாரி, நன்புலன் சிறந்த

கட்பு நலம்பெறக் குலங்கள் போற்றப், பொன்புவி பொலிய வாழ்ந் து புகுதுவர் சிவசா லோகம். (௰௨)

சக்கர தீர்த்தந் தன்னுட் டாபித்த சத்தி தீர்த்த, மக்கர வசை த்த வண்ண லருட்டிரு வுருவமாகுந், தக்கவா றதனிற் றோய்வோர் சகலகா ரியமு மெய்தித், தெக்கண திசைக்கு பேர னெனப்புவி சேர்ந்து வாழ்வார். (௰௩)

நித்தியஞ் சத்தி தீர்த்த நியமமாய் மூழ்கி யார்க்கும், பெத்த முத் திகளை நல்கும பெரியநா யகியை யந்தச், சத்திசேர் வாம பா கச் சார்ந்தாரைக் காத்தார் தம்மைப், பத்தியாய்ச் சேவை செய் வோர் பாக்கிய முத்தி சேர்வார். (௰௪)

சம்பத்து வித்தை ஞானந் தருசவு பாக்கி யங்க, ளம்பொ த்த விழியார் மைந்த ரம்புவி யிவைவாஞ் சிப்பார், நம்புற்ற சத்தி தீர்த் தம் நானமோர் மண்ட லஞ்செய், தும்பர்க்கு மேலா மீச னுமை சேவை செய லுண் டாமே. (௰௫)

வேறு

சத்தமுத லறிவையுணர் செவியாதி பொறிகள்வழி சார்ந்தி டாம, னித்தமனந் தனையடக்கிச் சிவயோகம் பொருந்தியொளிர் நிமல ஞான, வுத்தமமா தவமுனிவீர் தீர்த்தமான் மியஞ்சருக்கி யுரைத்தே மிப்பாற், பத்தர்புரி நிட்களங்கன் முத்திபெறு கதை யினிது பகரக் கேண்மின். (௰௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௭௩.

௭. நிட்களங்கச்சருக்கம்.

தன்னுயிரைப் போலுலகிற் பலவுயிரை யுங்காக்குந் தயவு பூண்டோன், றுன்னுசிவ பத்தர்சிரோ மணியாகத் தருமமெலாந் துலங்க வாய்ந்தோன், பன்னுசிவ பூசைபுரி பத்திதவ முன்யாகம் பலவுஞ் செய்வோன், மன்னுமிரண டாமுகத்திற் புனல்நாடெ லாம்புரக்கு மன்னர் கோமான். (௧)

அலர்க்கணையுஞ் சிலைக்கரும்பு மெடுத்தமர்செய் மாரனையு மழகால் வென்றோன், மலர்க்கமலை மகிழ்திருவும் வாணிபுகழ் பெ ருங்கலையும் வலலோ னீதி, குலத்திலுயர் சோழகுல தீபனென்னுஞ் மணிமகுடங் குலவு தாளோ, னிலப்பொறைசேர் புயசயில னிட் களங்க னென்னுமொரு கெடுவே லண்ணல். (௨)

அண்ணலெனு நிட்களங்க னவரவர்கள் வேண்டுபொரு ளார நல்கிப், புண்ணியங்க ளெண்ணிலவன் புரிந்துசிவ னுளமகிழ்ச்சி பூப்ப யாரும், நண்ணரிய பெருஞ்செல்வம் படைத்துமனை கிளை

யொடுவாழ் நாளிற் றன்போ, லெண்ணரும்புண் ணியகீர்த்தி யென்
னுமொரு புத்திரனை யீன்றான் மாதோ. (௩)

ஈன்றருளு மைந்தனுக்குச் சாதகன்ம முதலாக விசைத்த
வெல்லா, மானமறை யோதுமுறை செய்துவய தெண்ணிரண்டி
னலர்ப்பொற் பாவை, போன்றகன்னி மணமபுரிவித் தணிமுடியும்
புனைநதெனைப்போற் பூமி பாரந், தோன்றல்பொறுத் தருள்கவெ
ன வீந்தரனோ திருப்பணிதான் றுலக்க வெண்ணி. (௪)

அரசிருக்கை யானசெழுங் காஞ்சிநகர் தனினின்று மளவில்
செம்பொனை, விரவுசுமை பலகொணரத் தனதுளதநின் விடயத்து
விருப்ப நீங்கிப, பரவுவயி ராக்யபத்தி யொடுபோந்து சிவதலங்கள்
பணிந்து தெனபா, விரவுபகல் கடந்தநட மரவுபுலி தொழுந்தில்லை
யிடத்தி னெய்தி. (௫)

தோய்ந்தார்கள் பவக்கடலிற் றோயாத சிவகங்கைத் துறை
யிலாடி, யேய்ந்தாட லரன்புரியுங் கனகசபை தரிசனஞ்செய் தியல்
வே தாநத, மாய்ந்தாரகள் புரியநதத் தகரவிததை யினிதினுணர்
தயகுச் சினனுள், வாய்ந்தார்வ முடனிருந்து சிவனையருச் சனை
புரிந்து மகிழ்ந்து பினனுள். (௬)

காழிநகர் தனிலணுகிப் பிரமபுரீ சரைப்பணிந்து கனிநது
பூசித், தாழிமணி திரைகொழிக்குந் திருவெண்கா டணைந்து பொ
னனி யாற்றின மூழ்கி, வாழிமறை யநதணர்க்கு நிதிவழங்கி வெ
ண்காட்டு வாத ஞர்க்கே, யூழின்மறைப் படிபூசை புரிந்தனன்சே
வடிக்கமல மூவந்து போற்றி, (எ)

கடவூரின வந்தமுத கடேசர்பத மிசைப்பணிந்து கால காலை,
ரிடமேவி வணங்கிநறுந தயிலாதி யபிடேக மியலச் செய்தே, விட
மூனுண் டவர்கினிய போனகமு மருத்துமற்றும் வேண்டுமெல
லாந், திடனுகப் புரிந்துபல தலங்களினுஞ் சென்றுசிவன் சேர்வை
செய்து. (அ)

அத்தலங்க டொறுமண்ண லாலயத்திற் கோபுரங்க ளணி
வி மானம, பத்திசெறி மண்டலங்கள் சீரணமா னவைபுதுக்கிப் புரி
ந்து போற்றிப், புத்தமுத மெனப்பெருகி யுயிர்கள்மனந் துயரகற்
றும் பொன்னித் தென்பா, லுத்தமர்சூழ் தருந்தில்லை வனத்தின்
வரன் முறைபோந்தா னுரவுத் தோளான். (௯)

போந்திட லு நன்னிமித்தம் பொருந்தவரு பெருந்தகையும்
பொலிந்து சித்தஞ், சாந்தகுண மாதவர்க ளத்தலத்தின் மகிமை
யெலாஞ் சாற்றக் கேட்டே, தேந்துணர்ப்பங் கயமலருஞ் சத்தி
தீர்த் தத்தினிடை சென்று மூழ்கிப், பாந்தள்புனை யரியர்த்தே
சுரன்பெரிய நாயகிதான் பணிந்து போற்றி. (௰)

நமோநீல கண்டாய வென்றுமனுச் செப்பியரு ளுதர்தம்
மை, யமோகாதி பெருமனை ததா லனயிலென்று தியானஞ்செய் தரு
ச்சித் தேத்தித, தமோபாதந் திக்குமலர்த தாள்வணங்கிப் புகழ்ந
துமுத் தலத்தி னுள்ளூஞ், சமோதாத பார்ததிபனபோ யார்த்திய
கன றங்கமருங் காலே தனைவில. (௰௧)

தவமியற்று மாதவர்க ளுடலமெனக் கொடுத்துமெலி தாதா
வென்னக், கவலையுற்ற நெஞ்சமென திதிபடையா ரிளமையெனக்
கழுவிக் கொள்ளா, வளமையற்ற மாமணிபோற் பசுவினவிளக் கெ
னப்பழைய மலரு மெனனப், பவமகற்றுஞ் சிவனிருக்குஞ் சின
கர்ந்தான் மிகபபழைதாம பான்மை நோக்கி. (௰௨)

தக்கமுறை சிரஞோத் தாரணஞ்செய் திடத்தொடங்கித்
தரும வேந்த, னக்கணமே சிற்பர்களை யழைத்தவர்கள் வெறுக்க
நிதி யாடை நல்கித், தொக்ககர்ப்ப கிரகமாதத மணடபம்பொன்
மயமாகத் துலங்கச் செயது, மிக்கவந்த ராளமண டபந்தபன
மண்டபமும விளங்கச் செய்து. (௰௩)

பண்டைநிர்த்த மண்டபம்பூ மண்டபம்வா கனத்தின்மண்
டபமாத்தான, மண்டபம்வாத் தியமண்ட பந்துசா ரோகணமா
மணட பங்கள், கொண்டமகா மண்டபமே தேரேறு மண்டபமுங்
குளிர்பொன் னூட்டி, லண்டர்புக ழாயிரக்கான் மணடபமும் புதி
யனவா யமைதது நாடி (௰௪)

பாகசாலைகள்சுகந்த சாலைபிர ணியசாலை பயில்பொற் சாலை,
யாகசா லைகள்யோக சாலைதா னியசாலை யெழிற்று வார, மாகமார்
தருகௌரி காப்பகிரு கமமமைத்து மதில்வி மான, மோகமா னது
தவிர்க்கும் பூந்தோட்ட முதலனைத்து முயனறே யன்பால. (௰௫)

சத்திநீர்த் தந்தனக்கு நாற்றிசையு மதிளுயர்த்தித் தரும நூல்
கள், பத்தியொடு படித்துறையும் படித்துறையு மண்டபமும பரி
வா லாற்றிச், சித்ரமகிழ் வாகனங்க டேர்களொழின மஞ்சங்க டேவ
தேவர்க், குத்தமமாய்ப் புரிந்துநித்த நைமித்தி யாதிபல வுற்சவங்
கள். (௰௬)

செய்துசரோ ருகநீலோற் பலமலரிந் திரசத்தி தீர்த்த மூழ்கி,
யெய்துதிரு நீறுருத்ர மணியணிந்து சினந்தணிந்தே யிந்தி யங்கள்,
ளொதெனவென் மனுநினமுஞ் சிவத்தியா னஞ்செபங்க ளளவில்
சீர்த்தி, பொய்தவிர்த்து நிட்டையினைப் பொருந்தியருந் தவம்
புரிந்தான் பொன்னி நாடன். (௰௭)

இப்படியே கிரசையுட ளொருவருடம் நிட்களங்க னிருந்தா
னந்த, மைப்படிந்த விழிபாக னருள்புரிய வுன்னினனம் மகிப
னோர் நாள், செப்பமுட னீர்படிநது நீறணிந்து சிவபூசை செய்து

சிந்தை, பொப்பின்மகிழ் வுற்றரனூர பிரசன்ன மாகும்வகை யோடு செய்தான் (௰அ)

புகலரிய வான்மதத்வ ரூபவித்தி யாதத்வம் பொருந்து ரூப, வகமகிழுஞ் சிவதத்வ ரூபனை யுமைபாக வகோர ரூப, தகவுபெறு கறுபபுபொரு சிவப்புமுடை யாய்துவாத சாந்த ரூப, பகர்ககன ரூபவர்த்த சந்திரரூ பவுனையான் பணிகினறேனே.

பஞ்சமந்த்ர ரூபவெண்ணண கலையுருவ வகாவுரு வாகும் இவ் யம், விஞ்சும்விபு வாய்ச்சருவ கர்த்தவுரு வாமநித்ய விமல ரூப, தஞ்சமெனு மடியவாகட் கஞ்சலென வருள்சதா சிவசொ ரூப, வஞ்சமகல் குலதர வோங்கார ரூபவுனை வணங்கு கினறேன். (௨௰)

நாதநடு வுருவநடு விருப்பவனை யிரவிமண்ட லத்தி னுள் ளாய், சீதசந்தர கலைநடுவி லெக்கா லு முறைபவனே தேவ தேவ, வோதுசதா சிவசாந்த மகேசபர சதயோசா தரூப னுகி, மாது புணா தருமவாம தேவகோர சொரூபவுனை வணங்கு கின்றேன்.

மருவனந்தா சனபத்மா சனவிரவா சனத்தினுறை வரதா போற்றி, யருணமெண்ணில் மூர்த்தியுரு வாய்ச்சகல வானவர்க ளசுரர்க் கெல்லாங், கருதும்வாங் கொடுப்பவனே போற்றியெனத் துதித்தமனங் களித்தி யான, மொருவரிய வரசன்முனங் கோடிகுரு ரியர்களாங் குதித்தா லென்ன. (௨௨)

அரணரிகடைந் திடவெழுந்த செழுங்கனல்போற் சிவலிங்க மதன்மே னின்றும, பரமனெழுந் தருளுதலுமபகிரதியுஞ் சிறுபிறை யும் படா ராவும, விரவுசடை முடியுமுமப ருயிர்புரந்த கருமிட றும் விழிகண் மூன்றும, வரதவப யமமழுவான றரித்தகையும் விரையிதழி மாலை மார்பும்.

மாணிக்க வரைமீது வெள்ளருவி தூங்குதல்போல் வயங்கு நூலு, மாணிப்பொற் றகட்டி னிடை யடைநீல மணியிழைத்து மமை தல போல, வேணுற்ற புலிச்சருமம் விரித்துடுத்த திருவரையு மெழிற் பூக் தாளுங், காணுற்ற மொழிகுழற மயிர்சிலிர்பப மழைத் தாரை கண்கள் காட்ட. (௨௪)

படியின்மிசைப் பணிந்துசெய செயவெனவே துதித்திடுபூ பாலன் றன்னை, முடியினதி முடித்தசிவ னெடுத்திளஞ்சேய் போ லுச்சி மோந்து சொல்வா, னடியவரி லுயர்ந்திடுநின திருப்பணி மெய்த் தவந்துதிபே ரன்பு தமமா, னடிதுமன மகிழ்ந்தனமீ வேண்டுமவரங கேளென்ன நிருபன் கூறும். (௨௫)

உருதனது பயனறேறேன் செயுந்தவமும் பலித்ததெண்ணரி லுலகுக் கெல்லா, மருவியவா தாரவனு வுக்கணுவாய் மகத்துக் கு மகத்தா யென்றும், நிருமலமாய் நிததியமாய் நித்தியா னந்த

மாய் கிகழும் ஈத, பருகுறுபோ கத்தின்விருப் பில்லையின்றே கொடுத்தருள்ளீ பரம முத்தி. (உசா)

என்றுகனி வுடனுரைப்ப விறைவர்பர முத்திகொடுத் திலங்க காப்பண், சென்றுபொருக் தலுமரசன் பரமசிவ னடிநீழல சேர்ந் தான் சேர்ந்த, வன்றுமுத னிட்களங்க னெனுநாமங் காரணப்பே ரான தந்தோ, வின்றுமொழி யரியர்த்தே சுரனைவழி படுவோருக் கெளிதாமுத்தி. (உஎ)

இந்தவதி சயத்தையயன் முதலமரர் சனகர்முத விருடி யோர்கள், பந்தமகன் றிடுபெரியோர் நான்குவரு ணத்தர்மற்றும பாரு ளோர்கள், சிந்தைமகிழ் வொடுபுகழ்ந்தார் சினந்தணிந்து மனந்தணிந்து சிவனைப் போற்றி, வந்தபெரு மாதவத்தீர் வூ - கிடங் காத்தில்லை வனத்தின் மேன்மை. (உஅ)

எனத்துதித்த சூதமுனி மாதவர்பாற் பரமசுக மெய்திப் பொய்தீர், மனத்துமகிழ் வுடனிருப்ப வவனைமுனி வரர்யாரு மகிழ்ந்து போற்றிக், கனத்தசபை முடிதுளக்கிச் சிவகதையா மமுதினையெங் காதா லுண்டு, வினைப்பசிதீர்த திடப்புரிந்தா யுனக்கிணையா ரெனப்பலகால வியந்தார் மன்னோ. (உகூ)

சரணடைந்த நிட்களங்கன் றனைக்காத்த முறையாலத் தலத்தின் மேவும், பரனிலவு சார்ந்தாரைக் காத்தவனென் றொருபேருமடைத்தெந் நாளும், வாமுதவு முமைபெரிய நாயகியா ருடனிருந்து வாழ்த்து மன்பர்க், குரமருவு மிட்டமெலாங் கொடுக்கினான் பெருங்கருணை யுருவாய் மன்னி. (௩0)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௱௩.

அ. புராண மகிமை.

செப்பு தக்கணத் தில்லைவ னச்சிவன் காதை, யொப்பி லாததை யுள்ளமு வந்துரை செய்வோ, ரப்பு ராணத்தி னத்தமு ணர்த்திடு வார்கள், தப்பி லன்பொடு தஞ்செவி கேட்பவ ரியாரும். (க)

செல்வ மியாவையுஞ் சேர்வர்மெய்ஞ் ஞானமுந் தேர்வார், கல்வி யானக டற்கரை கண்டுக ளிப்பார், வெல்லி தம்பெறு மேலவர் தம்மையும் வெல்வார், பல்வி தந்தரு சித்திகள் கீர்த்திப டைப்பார். (உ)

பால ரொக்கல் பவுத்திரர் மித்திரர் பாங்காய்ச், சால மேவத்த கும்பரி வாரமுஞ் சார, ஞால மீதுந லம்பெற வாழுவர் நாளுஞ், சீல மேவுவர் சித்தந் தெளிவர் சிறந்து. (௩)

மருவு மட்டமி மன்னுச துர்த்தசி மற்றுங், கருது புண்ணிய

காலங்க டோறுமிக் காதை, பெருகு மன்பொடுங் கேட்டுரை செய் பெரி யோருக், கிருமி திக்குவை யாடைபொற் பூணிவை யீந்து.

மகிழச்சி செய்பவர் மித்திர ரொக்கல்கண் மைந்த, ரிகழ்ச்சி நீங்கப் பவுத்திரர் சூழ விருப்பார், புகழ்ச்சி செல்வம புவிக்க ணிருந்து பொருந்தி, திகழ்ச்சி மெய்க்கதி நேசம்பெறுவர் நிலாவி. (௫)

மிக்க புண்ணிய மாக்கதை யென்றிதை வேத, மொக்க வோதுமிவ் வொண்கதை கேட்பவ ரொத்த, தக்க பேர்க்கிசைத் தாவில சவுக்கிய மாயுள், திக்கு ளொகு நினைந்த கருமமுஞ் சேரும.

ஐந்து பாதகம் போக்கு மலமிகு துக்கஞ், சிந்துமவ் வண்பகை யொற்றும விபாதியுந் தீர்க்கும, வெந்து காள விடங்கள் கலங்க விலக்கு, மந்த மாயையுந் தீய கனவு மகற்றும. (௭)

பூதம் பேய்கள் பொருந்து பயங்களு மில்லை, வாதஞ் சீதம வறுமைகள் வஞ்சனை வாரா, வேத மிலலை யிறபபும பிறவியு மில்லை, யாத லாலிக் கதைசுட காரண மாமால், (௮)

எழுதி யிக்கதை யீசன்மெய் யன்பருக் கீவோ, ரெழுதி வைப்பவ ரெஞ்சினை யேடெனச் செய்வோ, ரெழுத கன்னிது யீபவர் வேதன் கிரத்தி, னெழுதி வைதத வெழுத்தையும் வெல்வ ரிசைந்தே. (௯)

இலகு கீர்த்தி யெழிற்றில்லை யாளியின் மேன்மை, பலவி தத்திற் பகர்வதென் பாட்பதி பாக, னிலவு சோதி நெடுஞ்சிவ லோகத்தி னோரக, குலவு மேனியெ னச்சொல்வர் ஞான குணத்தோர். (௰)

வேறு. வாழி.

வேதநெறி யாகமங்கள் பசுவாழி யந்தணர்கள் வேள்வி வாழி
நீதிபுரி மன்னவர்கள் தானத்தார் தலத்தார்கள் நிலத்தார் வாழி
யாதிபன் சார்ந்தாரைக் காததசிவன் பெரியநா யகியார் வாழி
போதமிகுஞ் சிவனடியார் வாழிதில்லை யாளியிசைப் புராணம
வாழி.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௱௨௪.

சாறுநதாக்ஷகர் பெரியநாயகியம்மன் பாதமே துணை.

முற்றும.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	1	யாவனே	யாவரோ
12	7	பிர்	பிர்ப்
"	8	ராத்தி	டார்த்தி
"	9	இர்த்தி	பிர்த்தி
"	31	தினுசகா	திற்கா
16	17	லெய்தி	வெய்தி
"	30	மூன்	மூன்
19	8	செவி	செவிகள்
20	25	ஞோடமவா	ஞோடவா
24	8	கள	ககரா
"	22	விளைப்பவனே	விளைப்
25	11	வரின	வரவ
26	30	யிலங்க	யிலிங்க
27	23	குலித்து	குலித்து
28	1	குரு	குழூ
"	3	பொரு	முங் தேர்வ நப[illegible]
32	34	ரிபண	தீர் ர.

கற்பக்கிருகம் கர்ப்பக்கிரகம் எனப் பலவாறு ஆசிரியர் அமைத்தது செய்யுளின்பம் நோக்கி. சிலவிடத்துப் பிழையா சொற்றுக் கலைக் கலைந்துப் படிக்க. மங்களமுண்டாக.